

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7087

L 378

29e jaargang

31 december 1986

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Verordening (EEG) nr. 4055/86 van de Raad van 22 december 1986 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Lid-Staten en derde landen 1
- ★ Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad van 22 december 1986 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer 4
- ★ Verordening (EEG) nr. 4057/86 van de Raad van 22 december 1986 betreffende oneerlijke tariefpraktijken in het vervoer over zee 14
- ★ Verordening (EEG) nr. 4058/86 van de Raad van 22 december 1986 betreffende een gecoördineerd optreden ter vrijwaring van de vrije toegang tot lading in het vervoer over zee 21
- ★ Verordening (EEG) nr. 4059/86 van de Raad van 22 december 1986 betreffende het verlenen van financiële bijstand voor vervoersinfrastructuurprojecten 24

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 4055/86 VAN DE RAAD

van 22 december 1986

houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Lid-Staten en derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien de ontwerp-verordening ingediend door de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat volgens artikel 3 van het Verdrag de verwijdering tussen de Lid-Staten van hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten deel uitmaakt van de activiteit van de Gemeenschap;

Overwegende dat het vrije verkeer van diensten op het gebied van het vervoer overeenkomstig artikel 61 van het Verdrag door de bepalingen in de titel betreffende het vervoer wordt beheerst;

Overwegende dat de toepassing van dit beginsel in de Gemeenschap ook een noodzakelijke voorwaarde is voor het voeren van een effectief beleid ten aanzien van derde landen, dat erop gericht is een waarborg te bieden voor een blijvende toepassing van commerciële beginselen in het zeevervoer;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 954/79 ⁽³⁾ onder andere voorziet in toegang op basis van concurrentie binnen de „conferenties” tot dat gedeelte van het lijnvervoer van goederen dat niet door de verplichtingen uit hoofde van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties, zodra dat Verdrag door de Lid-Staten is bekrachtigd, voor de nationale lijnvaartondernemingen van derde landen wordt gereserveerd;

Overwegende dat rekening houdend met het feit dat de Gedragscode nog niet door alle Lid-Staten is geratificeerd en dat bepaalde derde landen deze waarschijnlijk niet zullen

ratificeren, de Code nog niet wordt toegepast in alle verkeer van de Gemeenschap noch in de toekomst van toepassing zal zijn op sommige onderdelen van dit verkeer;

Overwegende dat de Gedragscode slechts geldt voor lijnvaartconferenties en de door de leden ervan vervoerde lading, doch niet voor onafhankelijke lijnvaartmaatschappijen, noch voor scheepvaartondernemingen die zich op het gebied van bulk-vervoer of op dat van de wilde vaart bewegen, op welk gebied de Gemeenschap een stelsel van vrije en eerlijke concurrentie beoogt te handhaven;

Overwegende dat de Gemeenschap Resolutie nr. 2 van de Conferentie van gevolmachtigden van de Verenigde Naties inzake een gedragscode voor conferenties volledig ondersteunt waarin wordt bepaald dat in het belang van een gezonde ontwikkeling van diensten van lijndiensten, niet bij een conferentie aangesloten lijndiensten niet dienen te worden belet te functioneren zolang zij het beginsel van eerlijke mededinging op commerciële basis aanvaarden;

Overwegende dat de Lid-Staten bevestigen gehecht te zijn aan een situatie van vrije mededinging, die één van de wezenlijke kenmerken vormt van het bulk-vervoer van vaste en vloeibare stoffen, en ervan overtuigd zijn dat de toepassing van een vrachtverdeling in dit vervoer de kosten hiervan sterk zal verhogen en ernstige gevolgen zal hebben voor de handelsbelangen van alle landen;

Overwegende dat de rederijen van de Gemeenschap in toenemende mate worden geconfronteerd met door derde landen aangebrachte nieuwe beperkingen op de vrijheid om diensten inzake zeevervoer aan in hun eigen land, in andere Lid-Staten of in de betrokken derde landen gevestigde verladers te verlenen, hetgeen voor het communautaire handelsverkeer als geheel nadelige gevolgen kan hebben;

Overwegende dat sommige van bovengenoemde beperkingen in bilaterale overeenkomsten tussen derde landen en sommige Lid-Staten zijn opgenomen, terwijl andere in soortgelijke bepalingen in de wetgeving of in administratieve praktijken van sommige Lid-Staten zijn belichaamd;

Overwegende dat derhalve het beginsel van het vrij verrichten van diensten thans op het zeevervoer tussen Lid-Staten

⁽¹⁾ PB nr. C 255 van 13. 10. 1986, blz. 169.

⁽²⁾ PB nr. C 172 van 2. 7. 1984, blz. 178.

⁽³⁾ PB nr. L 121 van 17. 5. 1979, blz. 1.

onderling en tussen Lid-Staten en derde landen moet worden toegepast ten einde de bestaande beperkingen geleidelijk op te heffen en nieuwe beperkingen te voorkomen;

Overwegende dat de scheepvaartindustrie van de Gemeenschap zodanig is gestructureerd dat het dienstig is de bepalingen van deze verordening ook van toepassing te doen zijn op onderdanen van de Lid-Staten die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd en op rederijen die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd en die worden gecontroleerd door onderdanen van een Lid-Staat, indien hun schepen in deze Lid-Staat zijn geregistreerd overeenkomstig de wetgeving van die Lid-Staat;

Overwegende dat in overeenstemming met de gevoeligheid van de betrokken soort van vervoer in een redelijke overgangperiode moet worden voorzien,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het vrij verrichten van diensten inzake zeevervoer tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Lid-Staten en derde landen is van toepassing op de onderdanen van de Lid-Staten die in een andere Lid-Staat zijn gevestigd dan in die van degene voor wie de diensten worden verricht.

2. Deze verordening geldt eveneens voor de onderdanen van de Lid-Staten die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd en voor scheepvaartondernemingen die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd en worden gecontroleerd door onderdanen van een Lid-Staat, indien hun schepen in deze Lid-Staat zijn geregistreerd overeenkomstig de wetgeving van die Lid-Staat.

3. De artikelen 55 tot en met 58 en 62 van het Verdrag zijn van toepassing op de onder deze verordening vallende aangelegenheden.

4. In de zin van deze verordening wordt, indien deze normaal tegen vergoeding worden verricht, onder diensten inzake zeevervoer tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Lid-Staten en derde landen verstaan:

a) *intracommunautaire vervoerdiensten:*

vervoer over zee van reizigers of goederen tussen een haven van een Lid-Staat en een haven of een off-shore-installatie van een andere Lid-Staat;

b) *verkeer met derde landen:*

vervoer over zee van reizigers of goederen tussen de havens van een Lid-Staat en havens of off-shore-installaties van een derde land.

Artikel 2

In afwijking van artikel 1, worden de vóór 1 juli 1986 bestaande unilaterale nationale beperkingen op het vervoer van bepaalde goederen dat geheel of gedeeltelijk gereserveerd

is voor onder nationale vlag varende schepen, overeenkomstig het volgende tijdschema geleidelijk afgeschaft:

- vervoer tussen de Lid-Staten met schepen die de vlag van een Lid-Staat voeren: 31 december 1989
- vervoer tussen de Lid-Staten en derde landen met schepen die de vlag van een Lid-Staat voeren: 31 december 1991
- vervoer tussen de Lid-Staten en tussen de Lid-Staten en derde landen met andere schepen: 1 januari 1993.

Artikel 3

Vrachtverdelingsregelingen in bestaande bilaterale overeenkomsten tussen Lid-Staten en derde landen worden geleidelijk afgeschaft of aangepast in overeenstemming met artikel 4.

Artikel 4

1. Bestaande vrachtverdelingsregelingen die niet geleidelijk zijn afgeschaft in overeenstemming met artikel 3, worden als volgt aan de communautaire wetgeving aangepast:

- a) voor wat het aan de Gedragscode voor Lijnvaartconferenties van de Verenigde Naties gebonden verkeer betreft, dienen de regelingen in overeenstemming te zijn met deze Code en te voldoen aan de eisen die aan de Lid-Staten worden gesteld krachtens Verordening (EEG) nr. 954/79;
- b) voor wat het niet aan de Gedragscode voor Lijnvaartconferenties van de Verenigde Naties gebonden verkeer betreft, moeten de overeenkomsten zo spoedig mogelijk en in elk geval vóór 1 januari 1993 zo worden aangepast dat alle onderdanen van de Gemeenschap in de zin van artikel 1 een billijke, vrije en niet-discriminerende toegang krijgen tot de vracht die aan de betrokken Lid-Staten toekomt.

2. Nationale maatregelen ter uitvoering van lid 1 dienen onmiddellijk aan de Lid-Staten en de Commissie te worden meegedeeld. De bij Beschikking 77/587/EEG van de Raad ingestelde overlegprocedure is van toepassing.

3. De Lid-Staten brengen de Commissie verslag uit over de vooruitgang die is geboekt bij de in lid 1, onder b), bedoelde aanpassingen, aanvankelijk elke zes maanden en later elk jaar.

4. Mochten zich problemen voordoen bij het aanpassen van de overeenkomsten om deze in overeenstemming te brengen met het bepaalde in lid 1, onder b), dan stelt de betrokken Lid-Staat de Raad en de Commissie daarvan in kennis. Indien overeenkomsten onverenigbaar zijn met lid 1, onder b), en indien de betrokken Lid-Staat daarom verzoekt, treft de Raad, op voorstel van de Commissie, passende maatregelen.

Artikel 5

1. Vrachtverdelingsregelingen in toekomstige overeenkomsten met derde landen zijn verboden, behalve in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer lijnvaartondernemingen

van de Gemeenschap anders geen daadwerkelijke gelegenheid zouden hebben lijndiensten van en naar het betrokken derde land te onderhouden. In die omstandigheden kunnen overeenkomsten worden toegestaan overeenkomstig artikel 6.

2. Indien een derde land tracht aan Lid-Staten vrachtverdelingsregelingen aangaande vloeibaar of droog bulkvervoer op te leggen, neemt de Raad passende maatregelen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 4058/86 van 22 december 1986 betreffende een gecoördineerd optreden ter vrijwaring van de vrije toegang tot lading in het vervoer over zee ⁽¹⁾.

Artikel 6

1. Indien onderdanen of scheepvaartondernemingen van een Lid-Staat, als bedoeld in artikel 1, leden 1 en 2, zich in een situatie bevinden of dreigen te bevinden waarin zij geen daadwerkelijke gelegenheid hebben lijndiensten van en naar een bepaald derde land te onderhouden, stelt de betrokken Lid-Staat de andere Lid-Staten en de Commissie daarvan zo spoedig mogelijk in kennis.

2. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie over de stappen die moeten worden genomen. Deze stappen kunnen in de in artikel 5, lid 1, bedoelde omstandigheden het onderhandelen over en sluiten van vrachtverdelingsregelingen omvatten.

3. Indien de Raad binnen zes maanden nadat een Lid-Staat de informatie overeenkomstig lid 1 heeft verstrekt, geen besluit heeft genomen over de nodige stappen, mag de betrokken Lid-Staat de stappen nemen die voorshands noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat hij daadwerkelijk lijndiensten kan blijven onderhouden overeenkomstig artikel 5, lid 1.

4. Stappen die worden genomen krachtens lid 3, moeten in overeenstemming zijn met de communautaire wetgeving en voorzien in een billijke, vrije en niet-discriminerende toegang tot de betrokken vrachtaandelen voor onderdanen of scheepvaartondernemingen van de Gemeenschap, als omschreven in artikel 1, leden 1 en 2.

5. Nationale stappen uit hoofde van lid 3 dienen onmiddellijk aan de Lid-Staten en de Commissie te worden medegedeeld. De bij Beschikking 77/587/EEG van de Raad ingestelde overlegprocedure is van toepassing.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1986.

Artikel 7

De Raad kan in overeenstemming met de voorwaarden van het Verdrag besluiten de bepalingen van deze verordening uit te breiden tot onderdanen van een derde land die diensten inzake zeevervoer verrichten en in de Gemeenschap zijn gevestigd.

Artikel 8

Onverminderd de bepalingen van het Verdrag betreffende het recht van vestiging, kan degene die een dienst inzake zeevervoer verricht, zijn activiteit in de Lid-Staat waar de dienst wordt verricht daartoe tijdelijk voortzetten onder dezelfde voorwaarden als die welke door de betrokken Staat worden opgelegd aan zijn eigen onderdanen.

Artikel 9

Zolang de beperkingen op het vrij verrichten van diensten niet zijn opgeheven, passen de Lid-Staten deze zonder onderscheid naar nationaliteit of naar verblijfplaats toe op al degenen die diensten verrichten als bedoeld in artikel 1, leden 1 en 2.

Artikel 10

Voordat de Lid-Staten wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vaststellen ter uitvoering van deze verordening, raadplegen zij de Commissie; zij stellen haar in kennis van de maatregelen die zij aldus hebben getroffen.

Artikel 11

In overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag zal de Raad deze verordening vóór 1 januari 1995 opnieuw bezien.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. SHAW

⁽¹⁾ Zie blz. 21 van dit Publikatieblad.

VERORDENING (EEG) Nr. 4056/86 VAN DE RAAD

van 22 december 1986

tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2, en artikel 87,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de regels betreffende de mededinging deel uitmaken van de algemene regels van het Verdrag die ook op het zeevervoer van toepassing zijn; dat de wijze van toepassing daarvan wordt geregeld in het hoofdstuk van het Verdrag betreffende de genoemde concurrentieregels of volgens de daarin voorgeschreven procedures moet worden vastgesteld;

Overwegende dat krachtens Verordening nr. 141 van de Raad ⁽³⁾ Verordening nr. 17 van de Raad ⁽⁴⁾ niet wordt toegepast op het vervoer, terwijl Verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad ⁽⁵⁾ slechts van toepassing is op het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren; dat de Commissie op het ogenblik dan ook over geen enkel middel beschikt om rechtstreeks een onderzoek in te stellen naar gevallen van vermoedelijke inbreuk op de artikelen 85 en 86 in de sector van het zeevervoer; dat zij evenmin beschikt over de bevoegdheden tot het geven van beschikkingen en het opleggen van sancties welke nodig zijn om zelf de door haar vastgestelde inbreuken te doen beëindigen;

Overwegende dat, om in deze situatie verbetering te brengen, een verordening voor de toepassing van de concurrentieregels op het zeevervoer dient te worden vastgesteld; dat Verordening (EEG) nr. 954/79 van de Raad van 15 mei 1979 betreffende de bekrachtiging door de Lid-Staten van of de toetreding van de Lid-Staten tot het Verdrag van de Verenigde Naties inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties ⁽⁶⁾ zal leiden tot de toepassing van de Gedragscode op een groot aantal conferenties die diensten met de Gemeenschap onderhouden; dat de verordening tot toepassing van de concurrentieregels op het zeevervoer, bedoeld in de laatste overweging van Verordening (EEG) nr. 954/79, met de vaststelling van deze Code rekening zal moeten houden; dat de verordening ten aanzien van de conferenties die onder de Gedragscode vallen de Code eventueel moet aanvullen of verfijnen;

Overwegende dat het wenselijk lijkt de wilde vaart van de werkingsfeer van de onderhavige verordening uit te sluiten; dat over de tarieven van deze diensten hoe dan ook per geval afzonderlijk wordt onderhandeld overeenkomstig de voorwaarden van vraag en aanbod;

Overwegende dat deze verordening dient uit te gaan van de tweeledige noodzaak, enerzijds toepassingsregels vast te stellen waarmee de Commissie zich ervan kan vergewissen dat de mededinging op de gemeenschappelijke markt niet op onrechtmatige wijze wordt vervalst, en anderzijds een overdadige reglementering van de sector te vermijden;

Overwegende dat deze verordening het toepassingsgebied van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag nader moet aangeven met inachtneming van de speciale aspecten van het zeevervoer; dat de handel tussen Lid-Staten waarschijnlijk wel ongunstig wordt beïnvloed wanneer deze mededingingsregelingen of misbruiken betrekking hebben op het internationaal zeevervoer, met inbegrip van het vervoer binnen de Gemeenschap, uit of naar havens van de Gemeenschap; dat dergelijke mededingingsregelingen of misbruiken namelijk de mededinging enerzijds tussen de havens van de verschillende Lid-Staten kunnen beïnvloeden door hun respectievelijke aantrekkingszones te veranderen en anderzijds tussen de activiteiten in deze aantrekkingszones, en de handelsstromen binnen de gemeenschappelijke markt kunnen verstoren;

Overwegende dat bepaalde typen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen van technische aard van het kartelverbod kunnen worden uitgezonderd omdat zij de mededinging in de regel niet beperken;

Overwegende dat het gewenst is, ten behoeve van lijnvaartconferenties een generieke vrijstelling van het kartelverbod mogelijk te maken; dat deze conferenties namelijk een stabiliserende werking hebben welke een waarborg vormt voor betrouwbare dienstverlening aan verladers; dat zij er in het algemeen toe bijdragen dat een aanbod van geregelde, toereikende en doelmatige zeevervoerdiensten wordt verzekerd, met een redelijke mate van inachtneming van de belangen der vervoergebruikers; dat deze resultaten niet kunnen worden bereikt zonder de samenwerking die de scheepvaartmaatschappijen binnen de genoemde conferenties op het gebied van de tarieven en eventueel van het aanbod van scheepsruimte of de verdeling van de te vervoeren tonnages en zelfs de ontvangsten ontwikkelen; dat de conferenties meestal blijven blootstaan aan een daadwerkelijke concurrentie zowel van de zijde van de niet-conferentielijnen als van de wilde-vaartdiensten en in bepaalde gevallen van andere middelen van vervoer; dat de mobiliteit der vloten die de structuur van het aanbod in de sector zeevervoerdiensten kenmerkt bovendien een voortdurende concurrentiedruk op de conferenties uitoefent, die gewoonlijk niet de mogelijkheid hebben de concurrentie voor een wezenlijk deel van de betrokken zeevervoerdiensten uit te schakelen;

⁽¹⁾ PB nr. C 172 van 2. 7. 1984, blz. 178; PB nr. C 255 van 13. 10. 1986, blz. 169.

⁽²⁾ PB nr. C 77 van 21. 3. 1983, blz. 13; PB nr. C 344 van 31. 12. 1985, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. 124 van 28. 11. 1962, blz. 2751/62.

⁽⁴⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

⁽⁵⁾ PB nr. L 175 van 23. 7. 1986, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 121 van 17. 5. 1979, blz. 1.

Overwegende dat het evenwel, ten einde gedragingen van de conferences die onverenigbaar zijn met artikel 85, lid 3, van het Verdrag te voorkomen, gewenst is, aan deze vrijstelling bepaalde voorwaarden en verplichtingen te verbinden;

Overwegende dat de bedoelde voorwaarden dienen te verhinderen dat de conferences concurrentiebeperkingen toepassen welke niet onmisbaar zouden zijn om de doelstellingen die de verlening van de vrijstelling rechtvaardigen te bereiken; dat de conferences met het oog daarop niet op een zelfde traject vervoertarieven en -voorwaarden mogen differentiëren alleen op grond van het land van herkomst of bestemming van de vervoerde produkten, waardoor zij binnen de Gemeenschap afleidingen van het verkeer zouden veroorzaken die bepaalde havens, verladers, vervoerders of tussenpersonen benadelen; dat bovendien getrouwheidsregelingen alleen moeten worden toegelaten volgens modaliteiten die niet eenzijdig de vrijheid van de vervoergebruikers en dus de mededinging in de vervoerssector beperken, zonder af te doen aan het recht van de conferences om sancties te nemen tegen diegenen onder hen die op onrechtmatige wijze de getrouwheidsverplichting zouden schenden welke de tegenprestatie vormt voor de kortingen, gereduceerde vervoertarieven of commissielonen die hun door de conferences worden verleend; dat de vervoergebruikers vrijelijk moeten kunnen bepalen van welke ondernemingen zij gebruik maken voor vervoer over land of kadendiensten die niet onder de vracht of schadevergoedingen vallen die met de rederij zijn overeengekomen;

Overwegende dat aan de vrijstelling eveneens bepaalde verplichtingen moeten worden verbonden; dat de vervoergebruikers in dat verband te allen tijde kennis moeten kunnen nemen van de vervoertarieven en -voorwaarden die door de leden van de conferences worden toegepast, met dien verstande dat op het gebied van het vervoer over land dat door de zeevervoerders wordt georganiseerd, Verordening (EEG) nr. 1017/68 blijft gelden; dat bepalingen dienen te worden opgenomen over de onmiddellijke mededeling van arbitrale vonnissen en aanbevelingen van verzoeningsinstanties welke door partijen zijn aanvaard aan de Commissie zodat deze kan nagaan of de conferences daarin niet worden vrijgesteld van de voorwaarden in de genoemde verordening en aldus niet de voorschriften van de artikelen 85 en 86 overtreden;

Overwegende dat het overleg tussen de gebruikers of hun organisaties enerzijds en de conferences anderzijds een doeltreffender exploitatie van de zeevervoerdiensten kan waarborgen, waarbij beter rekening wordt gehouden met de behoeften der vervoergebruikers; dat derhalve enkele van de mededingingsregelingen die het resultaat van dit overleg zouden kunnen zijn, dienen te worden vrijgesteld;

Overwegende dat geen vrijstelling kan worden verkregen wanneer aan de in artikel 85, lid 3, gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat de Commissie dus de bevoegdheid moet hebben de geëigende maatregelen te nemen in geval een vrijgestelde mededingingsregeling wegens bijzondere omstandigheden gevolgen blijkt te hebben die onverenigbaar zijn met artikel 85, lid 3; dat de reacties van de Commissie, gezien de bijzondere taak die de lijnvaartconferences in de sector geregelde vervoerdiensten vervullen, geleidelijk en evenredig moeten zijn; dat zij derhalve de bevoegdheid moet hebben, eerst aanbevelingen te doen en vervolgens beschikkingen te nemen;

Overwegende dat de nietigheid van rechtswege conform artikel 85, lid 2, voor overeenkomsten en besluiten die wegens discriminerende of andere kenmerken niet in aanmerking komen voor een vrijstelling uit hoofde van artikel 85, lid 3, alleen geldt voor de onderdelen van de overeenkomst waarvoor het verbod van artikel 85, lid 1, geldt, en alleen voor de gehele overeenkomst indien deze onderdelen uit de overeenkomst als geheel niet blijken te kunnen worden losgemaakt; dat de Commissie derhalve tot taak heeft, wanneer zij een inbreuk op de generieke vrijstelling vaststelt, aan te geven welke onderdelen van de overeenkomst door het verbod worden getroffen en derhalve van rechtswege nietig zijn, dan wel de redenen aan te geven waarom deze onderdelen niet van de rest van de overeenkomst kunnen worden losgemaakt en waarom deze derhalve in haar geheel nietig is;

Overwegende dat, gezien de specifieke aspecten van het internationale zeevervoer, rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat de toepassing van de onderhavige verordening op bepaalde mededingingsregelingen of gedragingen leidt tot conflicten met de wetten van bepaalde derde landen en schadelijke gevolgen kan hebben voor de belangrijke commerciële en maritieme belangen van de Gemeenschap; dat overleg, en in voorkomend geval, door de Raad toegestane onderhandelingen door de Commissie dienen te worden gevoerd met deze landen uit hoofde van het zeevervoerbeleid van de Gemeenschap;

Overwegende dat deze verordening de nodige procedures, beslissingsbevoegdheden en sancties dient te bevatten om de verboden in artikel 85, lid 1, en artikel 86 alsmede de toepassingsvoorwaarden voor artikel 85, lid 3, te doen naleven;

Overwegende dat in dat verband rekening moet worden gehouden met de procedurevoorschriften van Verordening (EEG) nr. 1017/68 welke geldt voor het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren en waarin rekening wordt gehouden met bepaalde aspecten van de vervoerswerkzaamheden in het algemeen;

Overwegende dat het in het bijzonder, gezien de specifieke aspecten van het zeevervoer, in de eerste plaats de ondernemingen zijn die moeten zorgen dat hun overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in overeenstemming zijn met de concurrentieregels en hun derhalve niet de verplichting behoeft te worden opgelegd deze bij de Commissie aan te melden;

Overwegende nochtans, dat ondernemingen zich in bepaalde gevallen tot de Commissie zouden kunnen willen wenden ter bevestiging van het feit dat overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen overeenstemmen met de geldende voorschriften; dat dienaangaande een vereenvoudigde procedure moet worden ingevoerd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

AFDELING I

Artikel 1

Doel en werkingssfeer van de verordening

1. Bij deze verordening worden de regels voor de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer vastgesteld.

2. Deze verordening heeft uitsluitend betrekking op internationale diensten voor het zeevervoer van of naar een of meer havens van de Gemeenschap, met uitzondering van de wilde vaart.

3. In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „wilde vaart”: het zeevervoer van goederen in bulk of als stortgoed in grote verpakking (break-bulk) in een schip dat op basis van een reisbevrachtings- of tijdsbevrachtings-overeenkomst, of van enige andere vorm van overeenkomst, geheel of gedeeltelijk aan één of meer verladers wordt verhuurd voor niet geregelde of niet bekendgemaakte afvaarten, wanneer over de vrachttarieven per geval afzonderlijk vrij wordt onderhandeld overeenkomstig de voorwaarden van vraag en aanbod;
- b) „lijnvaartconference of conference”: een groep van twee of meer vervoerders die schepen exploiteren, die internationale lijndiensten onderhoudt voor het vervoer van lading op een bepaalde route of routes binnen omschreven geografische grenzen en die een overeenkomst of regeling, van welke aard ook, heeft getroffen binnen het kader waarvan zij opereren op basis van eenvormige of gemeenschappelijke vervoertarieven en enigerlei andere overeengekomen voorwaarden met betrekking tot het aanbieden van lijndiensten;
- c) „vervoergebruiker”: een onderneming (bij voorbeeld verladers, geadresseerden, expediteurs, enz.), voor zover deze met een „conference” of scheepvaartonderneming voor het vervoer van goederen een contractuele of andere regeling is aangegaan, of blijkt geeft van het voornemen daartoe, dan wel een vereniging van verladers;

Artikel 2

Technische regelingen

1. Het verbod van artikel 85, lid 1, van het Verdrag is niet van toepassing op overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die uitsluitend tot doel en ten gevolge hebben te komen tot technische verbeteringen of technische samenwerking door middel van:

- a) de vaststelling of de uniforme toepassing van normen of typen voor schepen en andere vervoermiddelen, materieel, bedrijfsbenodigdheden en vaste installaties;
- b) de uitwisseling of het gemeenschappelijk gebruik voor het vervoerbedrijf, van schepen, ruimte in schepen of compartimenten en andere vervoermiddelen, personeel, materieel en vaste installaties;
- c) de organisatie en uitvoering van opeenvolgend of aanvullend zeevervoer, alsmede de vaststelling of toepassing van algemene prijzen en voorwaarden voor dit vervoer;
- d) de coördinatie van dienstregelingen voor op elkaar aansluitende trajecten;
- e) het samenvoegen van afzonderlijke zendingen;

f) de vaststelling of toepassing van uniforme regels betreffende de structuur en de toepassingsvoorwaarden van vervoertarieven.

2. De Commissie zal zo nodig de Raad voorstellen voorleggen tot wijziging van de lijst in lid 1.

Artikel 3

Vrijstelling voor regelingen tussen vervoerders betreffende de exploitatie van lijnvaartdiensten

Van het verbod van artikel 85, lid 1, van het Verdrag zijn, onder de in artikel 4 van deze verordening genoemde voorwaarde, vrijgesteld de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen van alle of van een deel der leden van een lijnvaartconference of van verscheidene lijnvaartconferenties die ten doel hebben het vaststellen van vervoertarieven en -voorwaarden en, in voorkomend geval, een of meer van de volgende doelstellingen beogen:

- a) de coördinatie van de dienstregelingen van de schepen, hun afvaart- of aanloopdata;
- b) het vaststellen van de frequentie van de reizen of de aanloop;
- c) de coördinatie of de onderlinge verdeling van de reizen of de aanloop tussen leden van de „conference”;
- d) de regeling van de door elk der leden aangeboden vervoerscapaciteit;
- e) de verdeling van de vervoerde tonnage of de opbrengsten onder de leden.

Artikel 4

Voorwaarde voor de vrijstelling

De in de artikelen 3 en 6 bedoelde vrijstelling wordt verleend op voorwaarde dat de overeenkomst, het besluit of de onderling afgestemde feitelijke gedraging binnen de gemeenschappelijke markt geen nadeel toebrengt aan bepaalde havens, vervoergebruikers of vervoerders doordat voor het vervoer van dezelfde goederen in het gebied dat onder de overeenkomst, het besluit of de onderling afgestemde feitelijke gedraging valt, vervoertarieven en -voorwaarden worden toegepast die verschillen naar gelang van het land van herkomst of bestemming of van de haven van lading of lossing, **tenzij** deze tarieven en voorwaarden economisch kunnen worden gerechtvaardigd.

Elke overeenkomst, elk besluit of, indien het daarvan kan worden **losgemaakt**, elk deel van zo'n overeenkomst of besluit dat niet in overeenstemming is met de voorgaande alinea, is van rechtswege nietig krachtens artikel 85, lid 2, van het Verdrag.

Artikel 5

Aan de vrijstelling verbonden verplichtingen

De volgende verplichtingen zijn aan de in artikel 3 bedoelde vrijstelling verbonden:

1. *Overleg*

Er dient overleg te worden gepleegd ten einde te zoeken naar oplossingen voor geschilpunten omtrent algemene beginselen tussen vervoergebruikers enerzijds en conferenties anderzijds ten aanzien van tarieven, voorwaarden en kwaliteit van lijnvaartdiensten.

Dit overleg dient plaats te hebben wanneer één van de bovenvermelde partijen erom verzoekt.

2. *Getrouwheidsregelingen*

De bij een conferentie aangesloten scheepvaartmaatschappijen mogen met de vervoergebruikers getrouwheidsregelingen sluiten en toepassen, waarvan het type en de inhoud via overleg tussen de conferentie en de organisaties van vervoergebruikers worden vastgesteld. Deze regelingen dienen garanties te bevatten die uitdrukkelijk de rechten van de vervoergebruikers en die van de leden van de conferenties stipuleren. Zij zijn gebaseerd op het contractstelsel of op een ander wettig stelsel.

Bij de getrouwheidsregelingen dienen de volgende voorwaarden in acht te worden genomen:

a) Elke conferentie moet de vervoergebruikers hetzij een systeem van contante korting, hetzij een keuze tussen zulk een systeem en een systeem van uitgestelde korting voorstellen:

— in het geval van een systeem van contante korting moet elk van de partijen de getrouwheidsregeling zonder sanctie en met een opzegtermijn van ten hoogste zes maanden te allen tijde kunnen beëindigen; deze termijn wordt op drie maanden gebracht wanneer er een geschil bestaat over het tarief van de conferentie;

— in het geval van een systeem van uitgestelde korting mag noch de getrouwheidsperiode waarover de korting wordt berekend, noch de daaropvolgende getrouwheidsperiode die wordt verlangd vóór betaling van deze korting, langer duren dan zes maanden; deze termijn wordt op drie maanden gebracht wanneer er een geschil bestaat over het tarief van de conferentie.

b) Na raadpleging van de betrokken vervoergebruikers moet de conferentie het volgende opstellen:

i) een lijst van de met de vervoergebruikers overeengekomen ladingen en delen van ladingen die uitdrukkelijk zijn uitgesloten van de werkingssfeer van de getrouwheidsregeling; 100 % getrouwheidsregelingen mogen worden aangeboden, maar mogen niet eenzijdig worden opgelegd;

ii) een lijst van de omstandigheden waaronder de vervoergebruikers van hun getrouwheidsverplichting worden ontslagen. Daartoe behoren de gevallen waarin:

— de zendingen plaatsvinden vanuit of naar een haven in het gebied dat onder de conferentie valt maar welke verbinding niet is bekendgemaakt en waarin een verzoek om afwijking gerechtvaardigd is, en

— de wachttijd in een haven een tijdsduur overschrijdt welke per haven en per produkt of categorie van produkten na raadpleging van de

vervoergebruikers die bij een goede verbinding met de haven rechtstreeks belang hebben, dient te worden aangegeven.

De conferentie moet echter vooraf door de vervoergebruiker binnen een bepaalde termijn in kennis worden gesteld van diens voornemen om hetzij de zending uit een door de conferentie niet bekendgemaakte haven te verzenden, hetzij vanuit een door de conferentie aangelopen haven gebruik te maken van een niet tot de conferentie behorend schip, zodra hij aan de hand van de gepubliceerde tabel van de afvaarten heeft kunnen vaststellen dat de maximum wachttijd zal worden overschreden.

3. *Niet door de vrachtprijs gedekte diensten*

Voor het inlandtransport en de kadendiensten die niet worden gedekt door de vrachtprijs of door de bedragen waarover de scheepvaartonderneming en de vervoergebruikers overeenstemming hebben bereikt, zijn de vervoergebruikers gerechtigd zich tot de ondernemingen hunner keuze te wenden.

4. *Openbaarheid van vervoertarieven*

De vervoertarieven, de daarmee samenhangende voorwaarden, regelingen en wijzigingen daarop, worden te allen tijde op verzoek tegen een redelijke vergoeding ter beschikking gesteld van vervoergebruikers of dienen ter inzage te liggen op het kantoor van de scheepvaartondernemingen en van hun agenten. Ze dienen alle voorwaarden te behelzen betreffende het laden en lossen, de juiste omvang van de diensten die vallen onder het vervoertarief, gerelateerd aan het vervoer over zee en dat over land, of onder enig ander tarief dat door de scheepvaartonderneming berekend wordt, alsmede de usances ter zake.

5. *Mededeling aan de Commissie van arbitrale vonnissen en aanbevelingen*

Arbitrale vonnissen en aanbevelingen van de verzoeningsinstanties die door partijen zijn aanvaard, moeten onmiddellijk aan de Commissie medegedeeld worden wanneer daarin geschillen worden beslecht betreffende gedragingen van de conferenties als bedoeld in artikel 4 en de punten 2 en 3 van het onderhavige artikel.

Artikel 6**Vrijstelling voor mededingingsregelingen tussen vervoergebruikers en lijnvaartconferenties betreffende het gebruik van lijnvaartdiensten**

Overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen tussen vervoergebruikers enerzijds, en de lijnvaartconferenties anderzijds, alsmede mededingingsregelingen tussen vervoergebruikers die eventueel daartoe noodzakelijk zijn, met betrekking tot de tarieven, voorwaarden en kwaliteit van lijndiensten, voor zover zij zijn genoemd in artikel 5, punten 1 en 2, zijn vrijgesteld van het verbod van artikel 85, lid 1, van het Verdrag.

Artikel 7**Toezicht op de vrijgestelde mededingingsregelingen**1. *Inbreuk op een verplichting*

Indien de betrokkenen inbreuk maken op een verplichting die volgens artikel 5 is verbonden aan de in artikel 3

bedoelde vrijstelling, kan de Commissie, om deze inbreuken te beëindigen en onder de in Afdeling II gestelde voorwaarden:

- aanbevelingen doen aan de betrokkenen;
- in geval van niet-nakoming van deze aanbevelingen door de betrokkenen, en afhankelijk van de ernst van de betrokken inbreuk, een beschikking geven waarin hun bepaalde handelingen worden verboden of gelast, dan wel hun onder intrekking van de hun verleende generieke vrijstelling een individuele vrijstelling wordt verleend overeenkomstig artikel 11, lid 4, dan wel hun de generieke vrijstelling wordt ontnomen.

2. Met artikel 85, lid 3, onverenigbare gevolgen

- a) Indien overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen die voor de in de artikelen 3 of 6 bedoelde vrijstelling in aanmerking komen, wegens de hieronder omschreven bijzondere omstandigheden desalniettemin gevolgen hebben welke onverenigbaar zijn met de voorwaarden van artikel 85, lid 3, van het Verdrag, neemt de Commissie, na ontvangst van een klacht of op eigen initiatief, de onder c) omschreven maatregelen onder de in Afdeling II gestelde voorwaarden. De zwaarte van deze maatregelen moet in verhouding staan tot de ernst van de situatie.
- b) Bijzondere omstandigheden worden onder meer geschapen door:
  - i) handelingen van lijnvaartconferenties of een wijziging in de marktcondities in een bepaald vaargebied die tot afwezigheid of uitschakeling van feitelijke of potentiële mededinging leiden, zoals belemmerende praktijken waardoor het verkeer niet toegankelijk is voor mededingers,
  - ii) handelingen van conferenties die de technische of economische vooruitgang kunnen belemmeren of kunnen verhinderen dat de voordelen hiervan ten goede komen aan de consument,
  - iii) handelingen van derde landen die
    - de deelneming van buitenstaanders aan een vaargebied beletten,
    - onbillijke tarieven opleggen aan leden van een lijnvaartconferentie of
    - regelingen voorschrijven die anderszins technische of economische vooruitgang belemmeren (ladingverdeling, beperkingen met betrekking tot scheepstypen).
- c) i) Indien feitelijke of potentiële mededinging ontbreekt of dreigt te worden uitgeschakeld ten gevolge van maatregelen van een derde land, treedt de Commissie in overleg met de bevoegde autoriteiten van dat land, zo nodig gevolgd door onderhandelingen volgens door de Raad verstrekte richtlijnen, ten einde de situatie te verhelpen.

Indien de bijzondere omstandigheden evenwel in strijd met artikel 85, lid 3, onder b), van het Verdrag leiden tot de afwezigheid of uitschakeling van feitelijke of potentiële mededinging, trekt de Commissie de generieke vrijstelling in. Terzelfder tijd beslist zij of, en zo ja onder welke bijkomende voorwaarden en verplichtingen een individuele vrijstelling voor de betrokken conference-overeenkomst kan worden verleend, onder andere ten einde toegang tot de markt te krijgen voor outsiders.

- ii) Indien de onder b) genoemde bijzondere omstandigheden andere dan de onder punt i) genoemde gevolgen hebben, treft de Commissie een of meer van de in punt 1 genoemde maatregelen.

Artikel 8

Gevolgen die onverenigbaar zijn met artikel 86 van het Verdrag

1. Misbruik van machtsposities in de zin van artikel 86 van het Verdrag is verboden zonder dat hiervoor een voorafgaand besluit is vereist.
2. Wanneer de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat of van een natuurlijke of rechtspersoon die zich op een rechtmatig belang beroept, tot de bevinding komt dat gedragingen van conferenties die de in artikel 3 genoemde vrijstelling genieten in bepaalde gevallen niettemin gevolgen hebben die onverenigbaar zijn met artikel 86 van het Verdrag, kan zij de generieke vrijstelling intrekken en uit hoofde van artikel 10 alle passende maatregelen nemen om een eind te maken aan de inbreuken op artikel 86 van het Verdrag.
3. Alvorens een besluit te nemen uit hoofde van lid 2, kan de Commissie aan de betrokken conference aanbevelingen doen met het oog op het beëindigen van de inbreuk.

Artikel 9

Conflict van internationaal recht

1. Indien de toepassing van deze verordening op bepaalde mededingingsbeperkende regelingen of gedragingen kan leiden tot strijdigheid met wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van bepaalde derde landen waardoor belangrijke commerciële en scheepvaartbelangen van de Gemeenschap in gevaar zouden komen, pleegt de Commissie bij de eerste gelegenheid met de bevoegde autoriteiten van de betrokken derde landen overleg ten einde die belangen zoveel mogelijk te verenigen met de naleving van de communautaire rechtsregels. De Commissie stelt het in artikel 15 genoemde Adviescomité in kennis van het resultaat van dit overleg.
2. Indien moet worden onderhandeld over overeenkomsten met derde landen, doet de Commissie aanbevelingen aan de Raad, die haar machtigt de vereiste onderhandelingen te openen.

De Commissie voert deze onderhandelingen in overleg met het in artikel 15 genoemde Adviescomité en binnen het raam van de richtlijnen welke de Raad haar kan verstrekken.

3. Bij de uitoefening van de hem bij dit artikel toegekende bevoegdheden besluit de Raad volgens de in artikel 84, lid 2, van het Verdrag bepaalde besluitvormingsprocedure.

AFDELING II

PROCEDUREVOORSCHRIFTEN

Artikel 10

Procedures naar aanleiding van een klacht of ambtshalve

Naar aanleiding van een klacht of ambtshalve leidt de Commissie de procedure in tot beëindiging van inbreuken op artikel 85, lid 1, of artikel 86, van het Verdrag, alsmede de procedure voor de toepassing van artikel 7 van deze verordening.

Tot het indienen van een klacht zijn gerechtigd:

- a) de Lid-Staten,
- b) natuurlijke of rechtspersonen die aantonen hierbij een rechtmatig belang te hebben.

Artikel 11

Resultaat van de procedures naar aanleiding van een klacht of ambtshalve

1. Indien de Commissie een inbreuk op artikel 85, lid 1, of artikel 86, van het Verdrag vaststelt, verplicht zij de betrokken ondernemingen en ondernemersverenigingen bij beschikking aan de vastgestelde inbreuk een einde te maken.

Onverminderd de overige bepalingen van deze verordening, kan de Commissie alvorens een beschikking te nemen als bedoeld in de voorgaande alinea, aan de betrokken ondernemingen en ondernemersverenigingen aanbevelingen doen om aan de inbreuk een einde te maken.

2. Lid 1 is eveneens van toepassing in het geval bedoeld in artikel 7 van deze verordening.

3. Indien de Commissie op grond van de haar bekende gegevens concludeert dat er geen aanleiding bestaat om krachtens artikel 85, lid 1, of artikel 86, van het Verdrag of krachtens artikel 7 van deze verordening op te treden tegen een overeenkomst, een besluit of een onderling afgestemde feitelijke gedraging, geeft zij, indien de procedure is ingeleid naar aanleiding van een klacht, een beschikking waarbij de klacht als ongegrond wordt afgewezen.

4. Indien de Commissie aan het eind van een naar aanleiding van een klacht of ambtshalve ingeleide procedure concludeert dat een overeenkomst, een besluit of een onderling afgestemde feitelijke gedraging voldoet aan de voor-

waarden van artikel 85, leden 1 en 3, van het Verdrag, geeft zij een beschikking tot toepassing van artikel 85, lid 3. In deze beschikking wordt de datum vermeld met ingang waarvan zij van kracht wordt. Dit kan een vroegere datum zijn dan die van de beschikking.

Artikel 12

Toepassing van artikel 85, lid 3 — verzetprocedure

1. Ondernemingen en ondernemersverenigingen die ten gunste van de overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen als bedoeld in artikel 85, lid 1, waaraan zij deelnemen, een beroep wensen te doen op artikel 85, lid 3, dienen een verzoek bij de Commissie in.

2. Indien de Commissie het verzoek ontvankelijk acht maakt zij, zodra zij over alle stukken van het dossier beschikt en op voorwaarde dat er geen procedure op grond van artikel 10 tegen de overeenkomst, het besluit of de onderling afgestemde feitelijke gedraging is ingeleid, zo spoedig mogelijk in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de essentiële inhoud van het verzoek bekend en nodigt zij alle belanghebbende derden en de Lid-Staten uit, haar binnen 30 dagen hun opmerkingen kenbaar te maken. Bij de bekendmaking wordt rekening gehouden met het rechtmatige belang van de ondernemingen dat hun zakengeheimen niet aan de openbaarheid worden prijsgegeven.

3. Indien de Commissie de ondernemingen die haar daartoe een verzoek hebben gedaan, niet binnen 90 dagen, te rekenen vanaf de dag van de bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, mededeelt dat ten aanzien van de toepasselijkheid van artikel 85, lid 3, ernstige twijfel bestaat, wordt de overeenkomst, het besluit of de onderling afgestemde feitelijke gedraging zoals in het verzoek beschreven, geacht voor de voorafgaande tijd en voor ten hoogste zes jaar na de dag van de bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van het verbod vrijgesteld te zijn.

Indien de Commissie na afloop van de termijn van 90 dagen, maar vóór het aflopen van de termijn van zes jaar vaststelt dat aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 85, lid 3, niet is voldaan, geeft zij een beschikking waarin het verbod van artikel 85, lid 1, van toepassing wordt verklaard. Deze beschikking kan terugwerkende kracht hebben indien zij betrokkenen onjuiste gegevens hebben verstrekt of indien zij misbruik maken van de vrijstelling van het bepaalde in artikel 85, lid 1.

4. De Commissie kan de verzoekende ondernemingen de in de eerste alinea van lid 3 bedoelde mededeling toezenden en dient, indien een Lid-Staat erom verzoekt, dit te doen binnen een termijn van 45 dagen nadat het verzoek van deze ondernemingen aan deze Lid-Staat is toegezonden uit hoofde van artikel 15, lid 2. Het verzoek van de Lid-Staat dient gestaafd te zijn met overwegingen met betrekking tot de mededingingsregels van het Verdrag.

Indien de Commissie vaststelt dat aan de voorwaarden van artikel 85, leden 1 en 3, is voldaan, geeft zij een beschikking tot toepassing van artikel 85, lid 3. In deze beschikking wordt

de datum vermeld, met ingang waarvan zij van kracht wordt. Dit kan een vroegere datum zijn dan die van het verzoek.

Artikel 13

Geldigheidsduur en intrekking van de beschikkingen tot toepassing van artikel 85, lid 3

1. In de overeenkomstig artikel 11, lid 4, of artikel 12, lid 4, tweede alinea, gegeven beschikking tot toepassing van artikel 85, lid 3, wordt aangegeven voor welke periode zij geldt; deze periode is over het algemeen niet korter dan zes jaar. De beschikking kan voorwaarden en verplichtingen inhouden.

2. De beschikking kan worden verlengd, indien de voorwaarden voor de toepassing van artikel 85, lid 3, vervuld blijven.

3. De Commissie kan haar beschikking intrekken of wijzigen, of de betrokkenen bepaalde handelingen verbieden:

- a) indien de feitelijke omstandigheden op een voor de beschikking wezenlijk punt zijn gewijzigd,
- b) indien de betrokkenen zich gedragen in strijd met een bij de beschikking opgelegde verplichting,
- c) indien de beschikking berust op onjuiste inlichtingen of door bedrog is verkregen, of
- d) indien de betrokkenen misbruik maken van de in de beschikking vervatte ontheffing van artikel 85, lid 1.

In de gevallen genoemd onder b), c) en d), kan de beschikking met terugwerkende kracht worden ingetrokken.

Artikel 14

Bevoegdheid

Onverminderd het toezicht van het Hof van Justitie op de betrokken beschikking, is uitsluitend de Commissie bevoegd:

- om verplichtingen op te leggen overeenkomstig artikel 7;
- om een beschikking te geven overeenkomstig artikel 85, lid 3.

De autoriteiten van de Lid-Staten blijven bevoegd om te beslissen of aan de voorwaarden van artikel 85, lid 1, of artikel 86 is voldaan, zolang de Commissie geen procedure heeft ingeleid met het oog op het opstellen van een beschikking in de betrokken zaak, noch de in artikel 12, lid 3, eerste alinea, bedoelde mededeling heeft verzonden.

Artikel 15

Contact met de autoriteiten van de Lid-Staten

1. Bij de in deze verordening bedoelde procedures onderhoudt de Commissie een nauw en voortdurend contact met

de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten; deze zijn gerechtigd opmerkingen te maken over deze procedures.

2. De Commissie doet de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten onverwijld een afschrift toekomen van de klachten en verzoeken en van de belangrijkste documenten welke haar in het kader van deze procedures zijn toegezonden of door haar worden verzonden.

3. Alvorens een beschikking naar aanleiding van een procedure als bedoeld in artikel 10 en alvorens een beschikking overeenkomstig artikel 12, lid 3, tweede alinea, en lid 4, tweede alinea, te geven, wordt een Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities op het gebied van het vervoer over zee geraadpleegd. Het Adviescomité wordt eveneens geraadpleegd vóór de goedkeuring van de in artikel 26 bedoelde uitvoeringsbepalingen.

4. Het Adviescomité is samengesteld uit ambtenaren die bevoegd zijn op het gebied van het vervoer over zee en van mededingingsregelingen en economische machtsposities. Elke Lid-Staat wijst twee ambtenaren aan die hem vertegenwoordigen, en die bij verhindering door een andere ambtenaar kunnen worden vervangen.

5. De raadpleging vindt plaats op uitnodiging van de Commissie in een gemeenschappelijke bijeenkomst, op zijn vroegst twee weken na de verzending der convocaties. Hierbij wordt een uiteenzetting van de zaak gevoegd, alsmede een opgave van de voornaamste stukken van het dossier en een voorontwerp van een beschikking voor elk der te onderzoeken gevallen.

6. Het Adviescomité kan advies uitbrengen, ook indien leden noch aanwezig, noch vertegenwoordigd zijn. Een verslag van de uitkomsten van de raadpleging wordt bij de ontwerp-beschikking gevoegd. Dat verslag wordt niet openbaar gemaakt.

Artikel 16

Verzoek om inlichtingen

1. Ter vervulling van de taken welke haar zijn opgedragen in deze verordening, kan de Commissie alle noodzakelijke inlichtingen inwinnen bij de regeringen en de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, alsmede bij ondernemingen en ondernemersverenigingen.

2. Wanneer de Commissie tot een onderneming of een ondernemersvereniging een verzoek om inlichtingen richt, zendt zij gelijktijdig een afschrift van dit verzoek aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op welks grondgebied de zetel van die onderneming of ondernemersvereniging zich bevindt.

3. In haar verzoek geeft de Commissie de rechtsgrond en het doel van dit verzoek aan; tevens wijst zij op de sancties waarin artikel 19, lid 1, onder b), voorziet voor het verstrekken van een onjuiste inlichting.

4. Tot het verstrekken van de gevraagde inlichtingen zijn verplicht: de eigenaren van een onderneming of degenen

die hen vertegenwoordigen en, in het geval van rechtspersonen, vennootschappen of verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, degenen die volgens de wet of de statuten belast zijn met de vertegenwoordiging.

5. Indien een onderneming of ondernemersvereniging de gevraagde inlichtingen binnen de door de Commissie gestelde termijn niet, dan wel onvolledig verstrekt, verlangt de Commissie de inlichtingen bij beschikking. Deze beschikking omschrijft de gevraagde inlichtingen, stelt een passende termijn vast binnen welke deze moeten worden verstrekt, en wijst op de in artikel 19, lid 1, onder b), en in artikel 20, lid 1, onder c), voorziene sancties, alsmede op het recht om tegen de beschikking in beroep te gaan bij het Hof van Justitie.

6. De Commissie zendt tegelijkertijd een afschrift van haar beschikking aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op welks grondgebied zich de zetel van de onderneming of de ondernemersvereniging bevindt.

Artikel 17

Verificaties door de autoriteiten van de Lid-Staten

1. Op verzoek van de Lid-Staten verrichten de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten de verificaties welke de Commissie op grond van artikel 18, lid 1, nodig oordeelt of welke zij krachtens artikel 18, lid 3, bij beschikking heeft gelast. De functionarissen van de bevoegde autoriteiten der Lid-Staten die belast zijn met het uitvoeren van de verificaties, oefenen hun bevoegdheden uit op vertoon van een schriftelijke opdracht, verstrekt door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op welks grondgebied de verificatie moet plaatsvinden. In deze opdracht wordt melding gemaakt van onderwerp en doel van de verificatie.

2. Personeelsleden van de Commissie kunnen, op verzoek van de Commissie of van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op welks grondgebied de verificatie moet worden verricht, de functionarissen van genoemde autoriteit bijstaan bij het vervullen van hun opdracht.

Artikel 18

Bevoegdheid van de Commissie tot verificatie

1. Ter vervulling van de taken welke haar zijn opgedragen in deze verordening, kan de Commissie alle noodzakelijke verificaties verrichten bij ondernemingen en ondernemingsverenigingen.

Te dien einde beschikken de personeelsleden van de Commissie, die in haar opdracht handelen, over de volgende bevoegdheden:

- a) het controleren van de boeken en bescheiden van het bedrijf;
- b) het maken van afschriften of uittreksels uit deze boeken en bescheiden;
- c) het ter plaatse vragen van mondelinge inlichtingen;
- d) het betreden van alle lokaliteiten, terreinen en vervoermiddelen der ondernemingen.

2. De personeelsleden die door de Commissie met het uitvoeren van deze verificaties zijn belast, oefenen hun bevoegdheden uit op vertoon van een schriftelijke opdracht, waarin melding wordt gemaakt van onderwerp en doel der verificaties, alsmede van de sancties waarin artikel 19, lid 1, onder c), voorziet voor het niet volledig tonen van de ter inzage gevraagde boeken of bescheiden. Voordat de verificatie plaatsvindt, stelt de Commissie tijdig de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op welks grondgebied een verificatie moet worden verricht, in kennis van de verificatie en van de identiteit der personeelsleden die met de uitvoering van deze opdracht zijn belast.

3. De ondernemingen en ondernemersverenigingen zijn verplicht zich te onderwerpen aan de verificaties welke de Commissie bij beschikking heeft gelast. Deze beschikking maakt melding van onderwerp en doel van de verificatie, geeft de datum aan waarop de verificatie een aanvang neemt en wijst op de in artikel 19, lid 1, onder c), en in artikel 20, lid 1, onder d), voorziene sancties, alsmede op het recht om tegen de beschikking in beroep te gaan bij het Hof van Justitie.

4. Alvorens een beschikking te geven als bedoeld in lid 3, hoort de Commissie de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op welks grondgebied de verificatie moet worden verricht.

5. De functionarissen van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat op welks grondgebied de verificatie moet worden verricht, kunnen, op verzoek van deze autoriteit of van de Commissie, de personeelsleden van de Commissie bijstaan bij het vervullen van hun opdracht.

6. Wanneer een onderneming zich verzet tegen een verificatie waartoe krachtens dit artikel opdracht is gegeven, verleent de betrokken Lid-Staat de nodige bijstand aan de personeelsleden aan wie de Commissie opdracht tot verificatie heeft gegeven, ten einde hun de vervulling van deze opdracht mogelijk te maken. Daartoe nemen de Lid-Staten vóór 1 januari 1989, na raadpleging van de Commissie, de nodige maatregelen.

Artikel 19

Geldboeten

1. De Commissie kan bij beschikking aan ondernemingen of ondernemersverenigingen geldboeten opleggen van ten minste honderd en ten hoogste vijfduizend Ecu, wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid:

- a) bij een mededeling als bedoeld in artikel 5, punt 5, of bij een verzoek als bedoeld in artikel 12, onjuiste of verdraaide gegevens verstrekken;
- b) in antwoord op een verzoek als bedoeld in artikel 16, lid 3 of lid 5, een onjuiste inlichting verstrekken of een inlichting niet verstrekken binnen de termijn, gesteld bij een krachtens artikel 16, lid 5, gegeven beschikking;
- c) bij een krachtens artikel 17 of artikel 18 verrichte verificatie geen volledige inzage geven van de ter inzage gevraagde boeken en bescheiden van het bedrijf, of zich niet onderwerpen aan verificatie welke de Commissie bij een krachtens artikel 18, lid 3, gegeven beschikking heeft gelast.

2. Wanneer ondernemingen of ondernemersverenigingen opzettelijk of uit onachtzaamheid:

- a) inbreuk maken op artikel 85, lid 1, of artikel 86, van het Verdrag of geen gevolg geven aan een verplichting, hun opgelegd krachtens artikel 7 van deze verordening;
- b) zich gedragen in strijd met een verplichting, opgelegd krachtens artikel 5 of artikel 13, lid 1,

kan de Commissie bij beschikking aan deze ondernemingen of ondernemersverenigingen geldboeten opleggen van duizend tot één miljoen Ecu, of tot een hoger bedrag dat evenwel niet 10 % van de omzet van elk der betrokken ondernemingen in het voorafgaande boekjaar mag overschrijden.

Bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete wordt niet alleen rekening gehouden met de zwaarte, maar ook met de duur van de inbreuk.

3. Het bepaalde in artikel 15, leden 3 en 4, is van toepassing.

4. De beschikkingen, gegeven krachtens leden 1 en 2, hebben geen strafrechtelijk karakter.

5. De in lid 2, onder a), genoemde geldboeten kunnen niet worden opgelegd voor gedragingen welke plaats hebben nadat deze bij de Commissie zijn aangemeld en voordat de Commissie ten aanzien hiervan een beschikking heeft genomen krachtens artikel 85, lid 3, van het Verdrag, voor zover deze gedragingen blijven binnen de grenzen welke in de aanmelding zijn genoemd.

Deze bepaling is echter niet van toepassing zodra de Commissie de betrokken ondernemingen heeft medegedeeld dat zij, na voorafgaand onderzoek, van oordeel is dat overeenkomsten, besluiten of gedragingen onder artikel 85, lid 1, van het Verdrag vallen en dat toepassing van artikel 85, lid 3, niet gerechtvaardigd is.

Artikel 20

Dwangsommen

1. De Commissie kan bij beschikking aan ondernemingen of ondernemersverenigingen dwangsommen opleggen ten bedrage van ten minste vijftig en ten hoogste duizend Ecu voor elke dag waarmede de in de beschikking gestelde termijn wordt overschreden, ten einde hen te dwingen:

- a) een einde te maken aan een inbreuk op artikel 85, lid 1, of artikel 86, van het Verdrag, waarvan zij de beëindiging bevolen heeft krachtens artikel 11, of zich te houden aan een verplichting die hun is opgelegd krachtens artikel 7;
- b) een krachtens artikel 13, lid 3, verboden handeling na te laten;
- c) tot het volledig en juist verschaffen van een inlichting welke de Commissie heeft verlangd bij een krachtens artikel 16, lid 5, gegeven beschikking;
- d) zich te onderwerpen aan een verificatie welke de Commissie bij een krachtens artikel 18, lid 3, gegeven beschikking heeft gelast.

2. Wanneer ondernemingen of ondernemersverenigingen de verplichting nagekomen zijn, ter afdwining waarvan

de dwangsom was opgelegd, kan de Commissie vaststellen dat het uiteindelijk verschuldigde bedrag lager zal zijn dan het bedrag dat zou voortvloeien uit de oorspronkelijke beschikking.

3. Het bepaalde in artikel 15, leden 3 en 4, is van toepassing.

Artikel 21

Rechtsmacht van het Hof van Justitie

Het Hof van Justitie heeft volledige rechtsmacht in de zin van artikel 172 van het Verdrag ter zake van beroep tegen beschikkingen van de Commissie waarin een geldboete of dwangsom wordt vastgesteld; het kan de opgelegde geldboete of dwangsom intrekken, verlagen of verhogen.

Artikel 22

Rekeneenheid

Voor de toepassing van de artikelen 19 tot en met 21 is de Ecu die, welke voor de opstelling van de begroting van de Gemeenschap krachtens de artikelen 207 en 209 van het Verdrag is gebruikt.

Artikel 23

Horen van belanghebbenden en derden

1. Alvorens beschikkingen te geven op grond van artikel 11, artikel 12, lid 3, tweede alinea, en lid 4, artikel 13, lid 3, en de artikelen 19 en 20, stelt de Commissie de betrokken ondernemingen en ondernemersverenigingen in de gelegenheid hun standpunt kenbaar te maken ter zake van de punten van bezwaar welke de Commissie in aanmerking heeft genomen.

2. Voor zover de Commissie of de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten dit noodzakelijk achten, kunnen zij ook andere natuurlijke of rechtspersonen horen. Indien natuurlijke of rechtspersonen verzoeken gehoord te worden en blijkt geven hierbij in voldoende mate belang te hebben, moet aan dit verzoek gevolg worden gegeven.

3. Wanneer de Commissie voornemens is een beschikking te geven tot toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag, maakt zij het essentiële gedeelte van de overeenkomst, het besluit of de onderling afgestemde feitelijke gedraging in kwestie bekend; hierbij worden alle belanghebbende derden uitgenodigd opmerkingen kenbaar te maken binnen de door de Commissie vastgestelde termijn van ten minste één maand. Bij de bekendmaking wordt rekening gehouden met het rechtmatige belang van de ondernemingen dat hun zakengeheimen niet aan de openbaarheid worden prijsgegeven.

Artikel 24

Geheimhoudingsplicht

1. De krachtens de artikelen 17 en 18 ingewonnen inlichtingen mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij zijn gevraagd.

2. Onverminderd hetgeen in de artikelen 23 en 25 is bepaald, zijn de Commissie en de bevoegde autoriteiten der Lid-Staten, alsmede hun personeelsleden en functionarissen verplicht de inlichtingen welke zij bij de toepassing van deze verordening hebben ingewonnen en welke naar hun aard onder de geheimhoudingsplicht vallen, niet openbaar te maken.

3. De leden 1 en 2 vormen geen beletsel voor de openbaarmaking van algemene informatie of overzichten waarin geen gegevens zijn opgenomen met betrekking tot individuele ondernemingen of ondernemersverenigingen.

Artikel 25

Bekendmaking van beschikkingen

1. De Commissie maakt de beschikkingen bekend die zij op grond van artikel 11, artikel 12, lid 3, tweede alinea, en lid 4, en artikel 13, lid 3, vaststelt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1986.

2. De bekendmaking vermeldt de betrokken partijen en de essentiële gedeelten van de beschikking; hierbij wordt rekening gehouden met het rechtmatig belang van de ondernemingen, dat hun zakengeheimen niet aan de openbaarheid worden prijsgegeven.

Artikel 26

Uitvoeringsbepalingen

De Commissie is bevoegd uitvoeringsbepalingen vast te stellen met betrekking tot de omvang van de mededelingsverplichtingen als bedoeld in artikel 5, lid 5, tot vorm, inhoud en overige bijzonderheden van de in artikel 10 bedoelde klachten, de in artikel 12 bedoelde verzoeken, en met betrekking tot het horen van belanghebbenden en derden, als bepaald in artikel 23, leden 1 en 2.

Artikel 27

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1987.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SHAW

VERORDENING (EEG) Nr. 4057/86 VAN DE RAAD

van 22 december 1986

betreffende oneerlijke tariefpraktijken in het vervoer over zee

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien de ontwerp-verordening ingediend door de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat er, onder meer op grond van het in Beschikking 78/774/EEG ⁽³⁾ bedoelde informatiesysteem, aanleiding bestaat om aan te nemen dat de concurrentiepositie van de reders van de Gemeenschap in de internationale lijnvaart nadelig beïnvloed wordt door bepaalde oneerlijke praktijken van scheepvaartondernemingen uit derde landen;

Overwegende dat de structuur van de zeevervoersector van de Gemeenschap zo is dat de bepalingen van deze verordening ook van toepassing dienen te zijn op onderdanen van de Lid-Staten die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd en op rederijen die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd en die worden gecontroleerd door onderdanen van een Lid-Staat, indien hun vaartuigen zijn geregistreerd in deze Lid-Staat overeenkomstig zijn wetgeving;

Overwegende dat deze praktijken erin bestaan, voor het vervoer van bepaalde goederen steeds vrachttarieven toe te passen die lager zijn dan de laagste tarieven die door een gevestigde en representatieve „non-conference”-rederij voor dezelfde goederen worden toegepast;

Overwegende dat dergelijke tariefpraktijken mogelijk gemaakt worden door niet-commerciële voordelen die worden toegekend door een Staat die geen lid van de Gemeenschap is;

Overwegende dat de Gemeenschap compenserende maatregelen moet kunnen nemen tegen dergelijke tariefpraktijken;

Overwegende dat er geen internationaal overeengekomen regels bestaan betreffende hetgeen een oneerlijke prijs is op het gebied van het zeevervoer;

Overwegende dat om oneerlijke tariefpraktijken te kunnen vaststellen, dient te worden voorzien in een aangepaste

berekeningsmethode; dat bij de berekening van het „normale vrachttarief” rekening moet worden gehouden met de vergelijkbare vrachttarieven die daadwerkelijk worden toegepast door gevestigde en representatieve ondernemingen, die binnen of buiten een conference werkzaam zijn of anders met een aangenomen tarief dat berust op de kosten van vergelijkbare ondernemingen met een redelijke winstmarge;

Overwegende dat het dienstig is een aantal factoren te omschrijven die van belang kunnen zijn bij de vaststelling van schade;

Overwegende dat de procedures moeten worden vastgesteld voor de indiening van een klacht door een ieder die optreedt namens rederijen uit de Gemeenschap die zich geschaad of bedreigd achten door oneerlijke tariefpraktijken; dat het dienstig lijkt er duidelijk op te wijzen dat bij intrekking van een klacht de procedure kan, maar niet noodzakelijk behoeft te worden beëindigd;

Overwegende dat er samenwerking moet zijn tussen de Lid-Staten en de Commissie zowel voor uitwisseling van informatie over het bestaan van oneerlijke tariefpraktijken en de daaruit voortvloeiende schade, als voor het daaropvolgende onderzoek naar de feiten op communautair niveau; dat hiertoe overleg moet plaatsvinden in een raadgevend comité;

Overwegende dat het dienstig is duidelijk aan te geven welke procedurevoorschriften bij het onderzoek moeten worden nageleefd, in het bijzonder welke de rechten en verplichtingen van de communautaire autoriteiten en die van de betrokken partijen zijn, en onder welke voorwaarden de belanghebbende partijen toegang kunnen krijgen tot gegevens en kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen compenserende rechten voor te stellen;

Overwegende dat het, ten einde oneerlijke tariefpraktijken tegen te gaan, maar zonder de prijsconcurrentie voor „non-conference”-lijnen die werken op een eerlijke en commerciële basis te beletten, te beperken of te vervalsen, dienstig is om, wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat er van oneerlijke tariefpraktijken en schade sprake is, te voorzien in de mogelijkheid compenserende rechten op te leggen op bijzondere gronden;

Overwegende dat het noodzakelijk is gemeenschappelijke voorschriften voor de toepassing van compenserende rechten vast te stellen ten einde een correcte en uniforme heffing daarvan te verzekeren; dat bedoelde voorschriften, gelet op de aard van die rechten, kunnen afwijken van de voorschriften voor de heffing van de normaal bij invoer verschuldigde rechten;

Overwegende dat moet worden gezorgd voor open en rechtvaardige procedures voor de toetsing van genomen maatregelen en voor de heropening van het onderzoek indien de omstandigheden zulks vereisen;

⁽¹⁾ PB nr. C 255 van 15. 10. 1986, blz. 169.

⁽²⁾ PB nr. C 344 van 31. 12. 1985, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. L 258 van 21. 9. 1978, blz. 35.

Overwegende dat passende procedures voor het onderzoek van de verzoeken tot terugbetaling van compenserende rechten moeten worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Werkingsfeer

Bij deze verordening wordt de procedure vastgesteld die moet worden gevolgd om te reageren op oneerlijke tariefpraktijken van bepaalde rederijen uit derde landen in het internationale lijnvervoer van goederen, die het patroon van het vrachtvervoer op een bepaalde route naar, van of binnen de Gemeenschap ernstig verstoren en aanzienlijke materiële schade berokkenen of dreigen te berokkenen aan rederijen uit de Gemeenschap die dit vervoer verzorgen en aan de belangen van de Gemeenschap.

Artikel 2

Als reactie op de in artikel 1 bedoelde oneerlijke tariefpraktijken die aanzienlijke schade berokkenen, kan de Gemeenschap een compenserend recht instellen.

Een dreiging van aanzienlijke schade kan alleen aanleiding geven tot een onderzoek in de zin van artikel 4.

Artikel 3

In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „rederijen uit derde landen”: andere dan onder d) genoemde ondernemingen voor het lijnvervoer van goederen;
- b) „oneerlijke tariefpraktijken”: het op een bepaalde scheepvaartroute naar, van of binnen de Gemeenschap voor welbepaalde of voor alle goederen steeds toepassen van een vrachttarief dat lager is dan het normale dat gedurende ten minste zes maanden is toegepast, wanneer deze lagere tarieven mogelijk zijn geworden doordat de betrokken rederij niet-commerciële voordelen geniet die haar worden toegekend door een Staat die geen lid van de Gemeenschap is;
- c) bij de vaststelling van het „normale vrachttarief” wordt rekening gehouden met:
  - i) het vergelijkbare tarief dat normaliter voor soortgelijke diensten op dezelfde of een vergelijkbare route in het scheepvaartvervoer wordt toegepast door gevestigde en representatieve ondernemingen, die de onder b) genoemde voordelen niet genieten;
  - ii) of anders, het aangenomen tarief, dat wordt bepaald op basis van de kosten van vergelijkbare ondernemingen die de onder b) genoemde voordelen niet genieten, vermeerderd met een redelijke winstmarge. Deze kosten worden berekend op basis van alle kosten die normaliter worden gemaakt bij het verzorgen van

scheepvaartvervoer, zowel vaste als variabele kosten, vermeerderd met een redelijk bedrag voor overhead-kosten;

d) „rederijen uit de Gemeenschap”:

- alle scheepvaartondernemingen voor goederenvervoer die overeenkomstig het Verdrag in een Lid-Staat van de Gemeenschap zijn gevestigd;
- onderdanen van de Lid-Staten die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd en buiten de Gemeenschap gevestigde scheepvaartondernemingen voor goederenvervoer die door onderdanen van de Lid-Staten worden gecontroleerd, indien hun schepen in een Lid-Staat zijn geregistreerd overeenkomstig de wetgeving van die Lid-Staat.

Artikel 4

Onderzoek naar schade

1. Een onderzoek naar schade heeft betrekking op de volgende factoren:

- a) het door de concurrenten van de rederijen uit de Lid-Staten aangeboden vrachttarief, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of er op de betrokken scheepvaartroute, rekening houdende met het serviceniveau van alle betrokken vervoerders, aanzienlijke onderbieding heeft plaatsgevonden ten opzichte van het normale vrachttarief dat wordt aangeboden door de rederijen uit de Lid-Staten;
- b) de gevolgen van deze factoren voor de rederijen uit de Gemeenschap, blijkend uit de tendensen in bepaalde economische grootheden, zoals:
  - afvaarten,
  - bezettingsgraad,
  - boeking van lading,
  - marktaandeel,
  - vrachttarieven (dat wil zeggen neerwaartse druk op de vrachttarieven of het niet-plaatsvinden van vrachttariefverhogingen die normaal zouden hebben plaatsgevonden),
  - winsten,
  - rendement van kapitaal,
  - investeringen,
  - werkgelegenheid.

2. Wanneer dreiging van schade wordt aangevoerd, kan de Commissie ook nagaan of het duidelijk te voorzien is dat een bepaalde situatie naar alle waarschijnlijkheid tot werkelijke schade leidt. In dit verband kan ook met factoren rekening worden gehouden als:

- a) de stijging van de tonnage op de scheepvaartroute waarop de concurrentie met de rederijen uit de Gemeenschap plaatsvindt;
- b) de reeds ter beschikking staande of in de nabije toekomst ter beschikking komende capaciteit in het land van de buitenlandse rederijen en de waarschijnlijkheid dat de uit

die capaciteit voortkomende tonnage op de onder a) bedoelde scheepvaartroute zal worden gebruikt.

3. Schade veroorzaakt door andere factoren, die afzonderlijk of gecombineerd eveneens nadelige gevolgen voor de rederijen in de Gemeenschap hebben, mag niet aan de hier behandelde praktijken worden toegeschreven.

Artikel 5

Klachten

1. Iedere natuurlijke of rechtspersoon, alsmede iedere vereniging zonder rechtspersoonlijkheid die optreedt namens de scheepvaartindustrie van de Gemeenschap welke zich geschaad of bedreigd acht door oneerlijke tariefpraktijken, kan een schriftelijke klacht indienen.

2. De klacht moet voldoende bewijsmateriaal bevatten betreffende het bestaan van oneerlijke tariefpraktijken en de daaruit voortvloeiende schade.

3. De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een Lid-Staat, die deze ter kennis brengt van de Commissie. De Commissie zendt de Lid-Staten een afschrift van elke ontvangen klacht.

4. De klacht kan worden ingetrokken, in welk geval de procedure kan worden beëindigd, tenzij zulks niet in het belang van de Gemeenschap zou zijn.

5. Wanneer na overleg blijkt dat de klacht niet voldoende bewijsmateriaal bevat om instelling van een onderzoek te rechtvaardigen, wordt de klager hiervan in kennis gesteld.

6. Wanneer een Lid-Staat, zonder dat een klacht is ingediend, over voldoende bewijsmateriaal beschikt zowel betreffende oneerlijke tariefpraktijken als betreffende schade die daaruit voor rederijen uit de Gemeenschap voortvloeit, brengt hij dit bewijsmateriaal onmiddellijk ter kennis van de Commissie.

Artikel 6

Overleg

1. Het in deze verordening bedoelde overleg vindt plaats in een raadgevend Comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en waarvan het voorzitterschap wordt bekleed door een vertegenwoordiger van de Commissie. Met het overleg wordt onmiddellijk een aanvang gemaakt, op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie.

2. Het Comité komt bijeen op uitnodiging van de Voorzitter. Deze verstreckt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

3. Zo nodig kan het overleg louter schriftelijk plaatsvinden; in dit geval stelt de Commissie de Lid-Staten in kennis onder opgave van een termijn waarbinnen deze hun mening

kunnen geven of om mondeling overleg kunnen verzoeken.

4. Het overleg heeft in het bijzonder betrekking op:

- a) het bestaan van oneerlijke tariefpraktijken en het niveau daarvan;
- b) het bestaan en de omvang van de schade;
- c) het oorzakelijk verband tussen de oneerlijke tariefpraktijken en de schade;
- d) de onder de gegeven omstandigheden passende maatregelen om de door oneerlijke tariefpraktijken veroorzaakte schade te voorkomen of te herstellen, alsmede de wijze van toepassing daarvan.

Artikel 7

Aanvang van de procedure en daaropvolgend onderzoek

1. Wanneer na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om de opening van een procedure te rechtvaardigen, moet de Commissie onmiddellijk:

- a) de aanvang van een procedure in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* aankondigen; deze aankondiging bevat de naam en het land van vestiging van de betrokken buitenlandse rederij, een samenvatting van de ontvangen gegevens en de mededeling dat alle dienstige gegevens aan de Commissie dienen te worden toegezonden; in de aankondiging wordt tevens de termijn vermeld waarbinnen de belanghebbende partijen hun standpunt schriftelijk kenbaar kunnen maken en kunnen verzoeken om door de Commissie overeenkomstig lid 5 te worden gehoord;
  - b) de rederijen, verladers en expediteurs waarvan de Commissie weet dat zij betrokken zijn, alsmede de klagers hiervan in kennis stellen;
  - c) op communautair niveau een aanvang maken met het onderzoek, in samenwerking met de Lid-Staten; dit onderzoek heeft zowel betrekking op oneerlijke tariefpraktijken als op de daaruit voortvloeiende schade, en vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 tot en met 8; het onderzoek naar oneerlijke tariefpraktijken bestrijkt normaal een onmiddellijk aan de inleiding van de procedure voorafgaande periode van niet minder dan zes maanden.
2. a) In voorkomend geval wint de Commissie alle door haar nodig geachte inlichtingen in; zij tracht deze te verifiëren bij de rederijen, agentschappen, verladers, expediteurs, conferenties, verenigingen en organisaties, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen of organisaties daarmee instemmen.
- b) Zo nodig stelt de Commissie, na overleg, een onderzoek in derde landen in, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen daarmee instemmen en de regering van het betrokken land daarvan officieel in

- kennis is gesteld en geen bezwaar maakt. De Commissie wordt bijgestaan door ambtenaren van de Lid-Staten die de wens daartoe te kennen geven.
3. a) De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken:
- haar gegevens te verstrekken;
  - alle nodige verificaties en controles te verrichten, met name bij verladers, expediteurs, rederijen uit de Gemeenschap en hun agentschappen;
  - onderzoeken in derde landen in te stellen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen daarmee instemmen en de regering van het betrokken land daarvan officieel in kennis is gesteld en geen bezwaar maakt.
- b) De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om aan de verzoeken van de Commissie te voldoen. Zij brengen de gevraagde gegevens en de resultaten van de verrichte verificaties, controles of onderzoeken te harer kennis.
- c) Wanneer deze gegevens van algemeen belang zijn of wanneer een Lid-Staat om toezending daarvan verzoekt, doet de Commissie deze gegevens aan de Lid-Staten toekomen, mits deze niet vertrouwelijk zijn, in welk geval een niet-vertrouwelijke samenvatting wordt verstrekt.
- d) Ambtenaren van de Commissie kunnen, op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat, de ambtenaren van de Lid-Staten bijstaan bij hun werkzaamheden.
4. a) De klager en de als betrokken bekende verladers en rederijen worden in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van alle gegevens die de bij het onderzoek betrokken partijen aan de Commissie hebben verstrekt, met uitzondering van de door de autoriteiten van de Gemeenschap of van haar Lid-Staten opgestelde interne documenten, voor zover deze gegevens voor de behartiging van hun belangen van betekenis zijn, niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 8 en door de Commissie bij het onderzoek worden gebruikt. Zij richten daartoe een schriftelijk verzoek tot de Commissie met opgave van de gewenste gegevens.
- b) De rederijen waarop het onderzoek betrekking heeft en de klager kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen instelling van compenserende rechten aan te bevelen.
- c) i) Verzoeken om gegevens op grond van het bepaalde onder b):
- moeten schriftelijk bij de Commissie worden ingediend;
  - moeten een nadere omschrijving bevatten van de specifieke punten waarover gegevens worden gevraagd.
- ii) De gegevens kunnen mondeling of schriftelijk worden verstrekt, ter keuze van de Commissie. Zij lopen niet vooruit op eventuele besluiten die later door de Raad kunnen worden genomen. Vertrouwelijke inlichtingen worden overeenkomstig artikel 8 behandeld.
- iii) De gegevens mogen normaal niet later worden verstrekt dan vijftien dagen vóór de indiening door de Commissie van een voorstel voor maatregelen ingevolge artikel 11. Op- of aanmerkingen die worden ingediend nadat de gegevens zijn verstrekt, worden alleen dan in aanmerking genomen wanneer zij worden ontvangen binnen een door de Commissie, met inachtneming van de urgentie van de zaak, per geval vast te stellen termijn die ten minste tien dagen bedraagt.
5. De Commissie kan de belanghebbende partijen horen. Zij moeten worden gehoord indien zij binnen de termijn, vastgesteld in de aankondiging die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is geplaatst, hierom schriftelijk hebben gevraagd en daarbij hebben aangetoond dat zij belanghebbende partij zijn voor wie de uitkomsten van de procedure gevolgen kunnen hebben en dat zij bijzondere redenen hebben om te worden gehoord.
6. Daarenboven stelt de Commissie desgevraagd de rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid elkaar te ontmoeten ten einde hun standpunten tegenover elkaar te stellen en elkaars argumenten te weerleggen. Zij houdt daarbij rekening met de noodzaak het vertrouwelijk karakter van de gegevens te bewaren en met de vraag of de ontmoeting de partijen gelegen komt. Geen enkele partij is verplicht een ontmoeting bij te wonen en de afwezigheid van een partij mag haar zaak niet schaden.
7. a) De bepalingen van dit artikel beletten de Raad niet voorlopige vaststellingen te doen of onverwijld maatregelen toe te passen.
- b) Wanneer een belanghebbende partij toegang weigert te verlenen tot de nodige gegevens of deze gegevens niet binnen een redelijke termijn verstrekt, of het onderzoek in belangrijke mate belemmert, kunnen conclusies, in bevestigende of in negatieve zin, worden getrokken op grond van de beschikbare gegevens.
8. Een procedure inzake oneerlijke tariefpraktijken vormt geen beletsel voor de inklaring van de goederen waarop de betrokken vrachttarieven betrekking hebben.
9. a) Een onderzoek wordt afgesloten hetzij door beëindiging, hetzij door het nemen van maatregelen ingevolge artikel 11. In het algemeen dient het onderzoek binnen een jaar na de aanvang van de procedure te zijn afgesloten.
- b) Een procedure wordt afgesloten hetzij door beëindiging van het onderzoek zonder instelling van rechten en zonder de aanvaarding van verbintenissen, hetzij door het vervallen of intrekken van dergelijke rechten, hetzij door de beëindiging van verbintenissen overeenkomstig artikel 14 of 15.

*Artikel 8***Vertrouwelijkheid**

1. De krachtens deze verordening verkregen gegevens mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij gevraagd zijn.
2. a) De Raad, de Commissie, de Lid-Staten en hun ambtenaren, mogen de gegevens die hun krachtens deze verordening ter kennis zijn gekomen en door een partij met verzoek om vertrouwelijke behandeling zijn verstrekt, niet bekendmaken, tenzij deze uitdrukkelijk in bekendmaking heeft toegestemd.
- b) Elk verzoek om vertrouwelijke behandeling vermeldt waarom de gegevens vertrouwelijk zijn en gaat vergezeld van een niet-vertrouwelijke samenvatting van de gegevens of van een opgave van de redenen waarom de gegevens niet kunnen worden samengevat.
3. Gegevens worden gewoonlijk als vertrouwelijk beschouwd indien bekendmaking aanzienlijk nadeel kan berokkenen aan degene die ze verstrekt of de bron ervan is.
4. Wanneer evenwel blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gerechtvaardigd is, en degene die de gegevens heeft verstrekt deze niet openbaar wil maken, noch machtiging wil geven tot bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in de vorm van een samenvatting, kunnen de betrokken gegevens buiten beschouwing worden gelaten.

De betrokken gegevens kunnen eveneens buiten beschouwing worden gelaten wanneer een dergelijk verzoek gerechtvaardigd is en degene die de gegevens heeft verstrekt geen niet-vertrouwelijke samenvatting wil overleggen, mits de gegevens in de vorm van een dergelijke samenvatting kunnen worden verstrekt.

5. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene gegevens door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder van de motivering van de besluiten die krachtens deze verordening zijn genomen, noch voor de bekendmaking van het bewijsmateriaal waarop de autoriteiten van de Gemeenschap steunen voor zover het noodzakelijk is deze motivering in gerechtelijke procedures te verantwoorden. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang dat de belanghebbende partijen hebben bij het niet bekendmaken van hun zakengeheimen.

*Artikel 9***Beëindiging van de procedure indien geen beschermende maatregelen nodig zijn**

1. Wanneer na overleg blijkt dat geen enkele beschermende maatregel noodzakelijk is, en wanneer hiertegen in het in artikel 6, lid 1, bedoelde Raadgevend Comité geen bezwaar wordt gemaakt, wordt de procedure beëindigd. In alle andere gevallen legt de Commissie onmiddellijk een verslag inzake het resultaat van het overleg, alsmede een voorstel tot

beëindiging van de procedure aan de Raad voor. De procedure wordt geacht te zijn beëindigd, tenzij de Raad binnen een maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen anders besluit.

2. De Commissie stelt de als betrokken bekende partijen in kennis van de beëindiging en maakt deze bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, onder opgave van de voornaamste conclusies en met een samenvatting van de redenen daarvoor.

*Artikel 10***Verbintenissen**

1. Wanneer in de loop van het onderzoek verbintenissen worden aangeboden die de Commissie, na overleg, aanvaardbaar acht, kan het onderzoek worden beëindigd zonder instelling van compenserende rechten.

De verbintenissen mogen, behalve in uitzonderlijke gevallen, niet later worden aangeboden dan op de laatste dag van de periode waarbinnen ingevolge artikel 7, lid 4, onder c), iii), op- of aanmerkingen kunnen worden ingediend. Tot beëindiging wordt besloten overeenkomstig de procedure van artikel 9, lid 1; kennisgeving en bekendmaking geschieden overeenkomstig artikel 9, lid 2.

2. De verbintenissen als bedoeld in lid 1 zijn die waarbij de tarieven zodanig worden herzien dat de Commissie ervan overtuigd is dat de oneerlijke tariefpraktijken of de schadelijke gevolgen daarvan worden opgeheven.

3. Verbintenissen kunnen door de Commissie worden voorgesteld, maar het feit dat dergelijke verbintenissen niet worden aangeboden of dat op een daartoe strekkend verzoek niet wordt ingegaan, mag de behandeling van de zaak niet nadelig beïnvloeden. Indien de oneerlijke tariefpraktijken echter worden voortgezet, kan zulks worden beschouwd als een aanwijzing dat de kans groter wordt dat een dreiging van schade ook tot werkelijke schade leidt.

4. Indien de verbintenissen zijn aanvaard, wordt het onderzoek naar de schade niettemin voltooid, wanneer de Commissie, na overleg, daartoe besluit of de betrokken rederijen uit de Gemeenschap daarom verzoeken. Indien de Commissie in een dergelijk geval, na overleg, vaststelt dat er geen schade is, komt de verbintenis automatisch te vervallen. Wanneer evenwel een conclusie dat er geen dreiging van schade bestaat, hoofdzakelijk is toe te schrijven aan het bestaan van een verbintenis, kan de Commissie verlangen dat de verbintenis gehandhaafd blijft.

5. De Commissie kan van elke partij van wie zij een verbintenis heeft aanvaard, eisen dat zij regelmatig inlichtingen met betrekking tot het nakomen van deze verbintenis verstrekt en de verificatie van de desbetreffende gegevens toestaat. Het niet inwilligen van deze eisen wordt uitgelegd als een inbreuk op de verbintenis.

*Artikel 11***Compenserende rechten**

Wanneer uit een onderzoek blijkt dat oneerlijke tariefpraktijken en daardoor veroorzaakte schade bestaan en de belangen van de Gemeenschap een communautair optreden noodzakelijk maken, stelt de Commissie aan de Raad voor, na het in artikel 6 bedoelde overleg, om een compenserend recht in te stellen. De Raad neemt binnen twee maanden met gekwalificeerde meerderheid een besluit.

Artikel 12

Bij zijn besluiten over de compenserende rechten houdt de Raad ook naar behoren rekening met de overwegingen op het gebied van het beleid inzake de buitenlandse handel, alsook met de belangen van de havens en de overwegingen inzake het zeevervoerbeleid van de betrokken Lid-Staten.

*Artikel 13***Algemene bepalingen betreffende rechten**

1. Compenserende rechten worden jegens de betrokken buitenlandse rederijen ingesteld bij verordening.
2. In de verordening worden in het bijzonder vermeld: het bedrag en de aard van het ingestelde recht, de vervoerde goederen, de naam en het land van vestiging van de betrokken buitenlandse rederij, en de motivering voor het vaststellen van de verordening.
3. De rechten mogen niet hoger zijn dan het verschil tussen het toegepaste vrachttarief en het in artikel 3, onder c), bedoelde normale vrachttarief; zij moeten lager zijn, indien lagere rechten voldoende zijn om de schade op te heffen.
4. a) Rechten kunnen niet met terugwerkende kracht worden ingesteld of verhoogd en zijn van toepassing op het vervoer van goederen die na het van kracht worden van deze rechten in een haven in de Gemeenschap worden geladen of gelost.
- b) Wanneer de Raad echter vaststelt dat inbreuk is gemaakt op een verbintenis of een verbintenis is teruggetrokken, kunnen de compenserende rechten op voorstel van de Commissie worden ingesteld voor het vervoer van goederen die maximaal negentig dagen vóór de datum van toepassing van deze rechten in een haven in de Gemeenschap werden geladen of gelost; in geval van inbreuk op een verbintenis of intrekking is deze terugwerkende heffing evenwel niet van toepassing op het vervoer van goederen die vóór de inbreuk of de intrekking in een haven in de Gemeenschap werden geladen of gelost. Deze rechten mogen worden berekend op de grondslag van de voor de aanvaarding van de verbintenis vastgestelde feiten.
5. De Lid-Staten innen de rechten in de vorm, volgens het tarief en overeenkomstig de andere bij de instelling van deze

rechten vastgestelde criteria onafhankelijk van de invoerrechten, heffingen en andere bij de invoer van de vervoerde goederen normaal verschuldigde belastingen.

6. Toestemming tot het laden of lossen van lading in een haven in de Gemeenschap kan afhankelijk worden gesteld van het stellen van een waarborg ten belope van het bedrag van de rechten.

*Artikel 14***Nieuw onderzoek**

1. De verordeningen waarbij compenserende rechten worden ingesteld en de beschikkingen om verbintenissen te aanvaarden worden, wanneer daartoe aanleiding bestaat, geheel of gedeeltelijk aan een nieuw onderzoek onderworpen. Dit nieuwe onderzoek wordt ingesteld op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie. Een nieuw onderzoek wordt ook ingesteld wanneer een belanghebbende partij daarom verzoekt en voldoende bewijsmateriaal over gewijzigde omstandigheden overlegt om de noodzaak van dat onderzoek te wettigen, mits ten minste één jaar is verstreken na de beëindiging van het onderzoek. Het desbetreffende verzoek wordt gericht tot de Commissie, die de Lid-Staten ervan in kennis stelt.
2. Indien, na overleg, blijkt dat een nieuw onderzoek gewettigd is, wordt het onderzoek overeenkomstig artikel 7 opnieuw geopend indien de omstandigheden zulks vereisen. Deze heropening is als zodanig niet van invloed op de vigerende maatregelen.
3. Wanneer het nieuwe onderzoek, al dan niet uitgevoerd met heropening van het onderzoek, zulks wettigt, worden de maatregelen gewijzigd, ingetrokken of geannuleerd door de instelling van de Gemeenschap die tot de invoering ervan bevoegd is.

Artikel 15

1. Behoudens het bepaalde in lid 2 vervallen compenserende rechten en verbintenissen vijf jaar na de datum waarop zij van kracht zijn geworden of laatstelijk werden gewijzigd of bevestigd.
2. De Commissie maakt, na overleg, normaliter binnen zes maanden vóór het einde van de periode van vijf jaar, door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, bekend dat de desbetreffende maatregel zal vervallen en stelt de als betrokken bekende rederijen uit de Gemeenschap hiervan in kennis. In dit bericht wordt de termijn aangegeven waarbinnen de belanghebbende partijen hun standpunt schriftelijk kunnen uiteenzetten en kunnen verzoeken overeenkomstig artikel 7, lid 5, door de Commissie te worden gehoord.

Indien een belanghebbende partij aantoont dat de beëindiging van de maatregel opnieuw tot schade of dreiging van schade zou leiden, onderwerpt de Commissie de maatregel aan een nieuw onderzoek. De maatregel blijft hangende het resultaat van dit onderzoek van kracht.

Indien op grond van dit artikel compenserende rechten en verbintenissen vervallen, maakt de Commissie een bericht van deze strekking bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

Terugbetaling

1. Wanneer de betrokken rederij kan aantonen dat het geïnde recht meer bedraagt dan het verschil tussen het toegepaste vrachttarief en het in artikel 3, onder c), bedoelde normale vrachttarief wordt het surplus terugbetaald.

2. Om de in lid 1 bedoelde terugbetaling te verkrijgen, dient de betrokken buitenlandse rederij bij de Commissie een verzoek in. Het verzoek moet worden ingediend via de Lid-Staat in wiens haven de vervoerde goederen werden geladen of gelost en vóór het verstrijken van een termijn van drie maanden na de datum waarop het bedrag van de te heffen compenserende rechten door de bevoegde autoriteiten naar behoren werd vastgesteld.

De Lid-Staat zendt het verzoek zo spoedig mogelijk aan de Commissie, al dan niet vergezeld van een advies over de gegrondheid ervan.

De Commissie stelt de andere Lid-Staten hiervan onmiddellijk in kennis en brengt over de aangelegenheid advies uit. Wanneer de Lid-Staten met het advies van de Commissie instemmen of daartegen binnen een maand na ontvangst ervan geen bezwaar maken, kan de Commissie een met dat advies overeenstemmend besluit nemen. In de overige gevallen beslist de Commissie, na overleg, of, en zo ja in welke mate, gevolg moet worden gegeven aan het verzoek.

Artikel 17

Slotbepaling

Deze verordening laat de toepassing van de bijzondere voorschriften in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen onverlet.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1987.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1986.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SHAW

VERORDENING (EEG) Nr. 4058/86 VAN DE RAAD

van 22 december 1986

betreffende een gecoördineerd optreden ter vrijwaring van de vrije toegang tot lading in het vervoer over zee

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien de ontwerp-verordening van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat, ter bescherming van hun koopvaardijvloot, steeds meer landen unilateraal hun toevlucht nemen tot wettelijke of bestuursrechtelijke maatregelen of tot bilaterale overeenkomsten met andere landen;

Overwegende dat een aantal landen door het nemen van bepaalde maatregelen of het opleggen van bepaalde handelwijzen de toepassing van het beginsel van eerlijke en vrije mededinging in de scheepvaart met een of meer Lid-Staten van de Gemeenschap hebben ontwricht;

Overwegende dat het Verdrag van de Verenigde Naties inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties, dat op 6 oktober 1983 in werking is getreden, met betrekking tot de lijnvaart scheepvaartondernemingen die lid zijn van een conference waarbinnen een „pool” functioneert bepaalde rechten toekent;

Overwegende dat steeds meer derde landen die partij bij dit Verdrag zijn of het hebben ondertekend, aan de desbetreffende bepalingen een dusdanige uitlegging geven dat de uit hoofde van dit Verdrag aan hun ondernemingen, zowel voor de lijnvaart als de wilde vaart, verleende rechten daadwerkelijk worden uitgebreid, ten nadele van de ondernemingen uit de Gemeenschap of uit andere OESO-landen, ongeacht of zij conferencelid zijn of niet;

Overwegende dat, ten aanzien van bulkvervoer bij derde landen een toenemende neiging valt waar te nemen om de toegang tot bulkclading te beperken, waardoor het klimaat van vrije mededinging, dat algemeen pleegt te heersen in de sector bulkvervoer ernstig wordt bedreigd; dat de Lid-Staten bevestigen gehecht te zijn aan een situatie van vrije mededinging, die één van de wezenlijke kenmerken vormt van het bulkvervoer van vaste en vloeibare stoffen, en ervan overtuigd zijn dat de toepassing van een vrachtverdeling in dit vervoer de kosten hiervan sterk zal verhogen en ernstige gevolgen zal hebben voor de handelsbelangen van alle landen;

Overwegende dat een beperking van de toegang tot bulkvervoer een ongunstige invloed zou hebben op de koopvaardijvloeten van de Lid-Staten en de desbetreffende vervoerkosten aanzienlijk zou verhogen, waardoor de handelsbelangen van de Gemeenschap ernstig zouden worden geschaad;

Overwegende dat de Gemeenschap moet kunnen besluiten tot een gecoördineerd optreden van haar Lid-Staten indien de concurrentiepositie van de koopvaardijvloeten van de Lid-Staten of de handelsbelangen van de Lid-Staten nadelig worden beïnvloed door reservering van lading voor scheepvaartondernemingen van derde landen of indien een internationale overeenkomst dit vereist;

Overwegende dat bij Beschikking 77/587/EEG van de Raad ⁽³⁾ onder meer is voorzien in overleg over de onderscheiden aspecten van de ontwikkelingen die zich hebben voorgedaan in de betrekkingen van de Lid-Staten met derde landen op het gebied van het zeevervoer;

Overwegende dat bij Beschikking 83/573/EEG van de Raad ⁽⁴⁾ onder meer is voorzien in overleg door de Lid-Staten over eventuele tegenmaatregelen tegen derde landen en in de mogelijkheid van een besluit betreffende de gezamenlijke toepassing door de Lid-Staten van passende, van hun nationale wetgeving deel uitmakende tegenmaatregelen;

Overwegende dat de bij die beschikkingen ingestelde mechanismen verder dienen te worden uitgewerkt en verfijnd, zodat de Lid-Staten, in bepaalde omstandigheden, op verzoek van een of meer Lid-Staten of op grond van een internationale overeenkomst, tot een gecoördineerd optreden overgaan,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij deze verordening ingestelde procedure is van toepassing wanneer door maatregelen van een derde land of van zijn gemachtigden de vrije toegang van scheepvaartondernemingen van de Lid-Staten of van schepen die in een Lid-Staat overeenkomstig de nationale wetgeving zijn geregistreerd wordt beperkt of dreigt te worden beperkt voor het vervoer van:

- lijnlading op codegebonden routes, behalve indien die maatregelen zijn genomen in overeenstemming met het Verdrag van de Verenigde Naties inzake een gedragscode voor lijnvaartconferenties;
- lijnlading op niet-codegebonden routes;
- bulkclading en elke andere lading door tramp-diensten;

⁽¹⁾ PB nr. C 255 van 15. 10. 1986, blz. 169.

⁽²⁾ PB nr. C 344 van 31. 12. 1985, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. L 239 van 17. 9. 1977, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB nr. L 332 van 28. 11. 1983, blz. 37.

- passagiers;
- personen of goederen naar of tussen „off-shore”-installaties.

Deze procedure doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de Gemeenschap en de Lid-Staten krachtens internationaal recht.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- „home-trader”: een scheepvaartonderneming van een derde land die een dienst onderhoudt tussen het eigen land en één of meer Lid-Staten;
- „cross-trader”: een scheepvaartonderneming van een derde land die een dienst onderhoudt tussen een ander derde land en één of meer Lid-Staten.

Artikel 3

Om een gecoördineerd optreden kan worden verzocht door een Lid-Staat.

Het verzoek wordt ingediend bij de Commissie, die binnen vier weken bij de Raad passende aanbevelingen of voorstellen indient.

De Raad kan volgens de stemprocedure van artikel 84, lid 2, van het Verdrag besluiten tot een gecoördineerd optreden overeenkomstig artikel 4.

Wanneer hij tot een gecoördineerd optreden besluit, dient de Raad ook naar behoren rekening te houden met overwegingen inzake het buitenlandse-handelbeleid alsmede met de havenbelangen en met overwegingen inzake het scheepvaartbeleid van de betrokken Lid-Staten.

Artikel 4

1. Gecoördineerd optreden kan de volgende vorm aannemen:

- a) diplomatieke stappen bij de betrokken derde landen, in het bijzonder indien deze met bepaalde maatregelen de toegang tot lading dreigen te beperken;
- b) tegenmaatregelen tegen de scheepvaartonderneming, respectievelijk scheepvaartondernemingen van de betreffende derde landen of tegen de scheepvaartonderneming of scheepvaartondernemingen van andere landen, die hetzij als home-trader hetzij als cross-trader in het vervoer van de Gemeenschap optreden en als zodanig profiteren van de door deze landen genomen maatregelen.

De volgende tegenmaatregelen kunnen afzonderlijk of gecombineerd worden genomen:

- i) verplichting tot het verkrijgen van een vergunning voor het laden, vervoeren of lossen; een dergelijke vergunning kan worden onderworpen aan voorwaarden of verplichtingen;

- ii) instelling van quota;
- iii) instelling van heffingen of rechten.

2. De diplomatieke stappen gaan aan de tegenmaatregelen vooraf.

Deze tegenmaatregelen doen geen afbreuk aan de verplichtingen van de Gemeenschap en haar Lid-Staten krachtens internationaal recht; er zal rekening worden gehouden met alle betrokken belangen en er mag noch direct, noch indirect een verlegging van het handelsverkeer binnen de Gemeenschap uit voortvloeien.

Artikel 5

1. Bij zijn beslissing omtrent een of meer van de in artikel 4, lid 1, onder b), bedoelde tegenmaatregelen vermeldt de Raad in voorkomend geval:

- a) de omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot het nemen van tegenmaatregelen;
- b) het verkeer of de havens waarvoor de tegenmaatregelen gelden;
- c) de vlag of scheepvaartonderneming van het derde land dat door zijn ladingreservering de vrije toegang tot lading in het betrokken vaargebied beperkt;
- d) maximumvolume (percentage, wichttonnen, containers) of waarde van de lading die in havens van Lid-Staten mag worden geladen of gelost;
- e) maximum aantal afvaarten van en naar havens van Lid-Staten;
- f) bedrag of percentage en berekeningsgrondslag van de in te stellen heffingen en rechten alsmede de wijze waarop deze zullen worden geïnd;
- g) geldigheidsduur van de tegenmaatregel.

2. Ingeval in de wetgeving van een Lid-Staat geen mogelijkheid tot de in lid 1 bedoelde tegenmaatregelen wordt geboden, kunnen zij overeenkomstig het in artikel 3, derde alinea, bedoelde besluit van de Raad door de betrokken Lid-Staat worden getroffen op de grondslag van deze verordening.

Artikel 6

1. Indien de Raad het voorstel voor een gecoördineerd optreden niet binnen een termijn van twee maanden heeft aangenomen, mogen de Lid-Staten, unilateraal of gezamenlijk, nationale maatregelen toepassen indien de toestand dit vereist.

2. In geval van urgentie mogen de Lid-Staten echter, unilateraal of gezamenlijk, zelfs binnen de in lid 1 genoemde termijn van twee maanden voorlopig de noodzakelijke nationale maatregelen treffen.

3. De ter toepassing van dit artikel getroffen nationale maatregelen moeten onmiddellijk aan de Commissie en aan de overige Lid-Staten worden medegedeeld.

Artikel 7

Tijdens de periode waarin de tegenmaatregel geldt, plegen de Lid-Staten en de Commissie om de drie maanden, of indien nodig eerder, overleg overeenkomstig de bij Beschikking 77/587/EEG ingestelde overlegprocedure ten einde de gevolgen van de betrokken tegenmaatregelen te bespreken.

Artikel 8

De bij deze verordening ingestelde procedure mag worden toegepast wanneer door maatregelen van een derde land of van zijn gemachtigden beperkingen worden opgelegd of

dreigen te worden opgelegd aan scheepvaartondernemingen van een ander OESO-land, indien, op basis van wederkerigheid, tussen dat land en de Gemeenschap een afspraak bestaat tot gecoördineerd verzet in geval van beperking van de toegang tot lading.

Dat land mag een verzoek tot gecoördineerd optreden indienen en zich aansluiten bij een dergelijk gecoördineerd optreden overeenkomstig deze verordening.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1987.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1986.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SHAW

VERORDENING (EEG) Nr. 4059/86 VAN DE RAAD

van 22 december 1986

betreffende het verlenen van financiële bijstand voor vervoersinfrastructuurprojecten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat de Raad tijdens zijn zitting van 11 november 1986 tot een besluit is gekomen met betrekking tot de doelstellingen en criteria van een programma op middellange termijn;

Overwegende dat de in de begroting 1985 opgenomen kredieten voor bijstand op het gebied van de vervoersinfrastructuur moeten worden gebruikt in overeenstemming met deze doelstellingen en criteria;

Overwegende dat voor het programma 1985 bovengrenzen van de financiële bijstand van de Gemeenschap voor de projecten moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de toepassingsbepalingen van deze verordening moeten worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Binnen de grenzen van de kredieten van de begroting 1985 en onder de in de artikelen 2 en 3 genoemde voorwaarden, verleent de Gemeenschap financiële bijstand voor projecten op het gebied van de vervoersinfrastructuur die voldoen aan de in de bijlage vermelde doelstellingen en criteria.

2. De in lid 1 bedoelde projecten zijn:

Transitowegen

- Brenner—Bolzano — verbetering van de spoorlijn (Italië),
- Toegangsweg naar de Mont-Blanc — bouw van de Chavants-tunnel (Frankrijk),

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 12 december 1986 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 6 december 1986 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

- Autosnelweg Aken—Keulen — uitbreiding van de capaciteit ter hoogte van Keulen (Bondsrepubliek Duitsland)

- Aanleg van een rondweg om Braintree naar de Oostkusthavens — weg A 120 (Verenigd Koninkrijk),

- Weg Toulouse—Barcelona — aanpassing op het gedeelte Pensaguel—Le Vernet (Frankrijk),

- Spoorlijn Bayonne—Hendaye — uitbreiding van de capaciteit en van de veiligheid (Frankrijk).

Werkzaamheden aan belangrijke verbindingroutes

- Tussen Nederland en België — afwerking van de autosnelweg Bergen op Zoom/Antwerpen (Nederland en België),

- Toegang tot de Kanaalhavens en de ontworpen Kanaaltunnel — afwerking van de autosnelweg M 20 tussen Ashford en Maidstone (Verenigd Koninkrijk),

- Transitoweg via Seeland richting Zweden — elektrificatie en aanpassing van de spoorlijn Ringsted—Rungsted (Denemarken).

Werkzaamheden met het oog op een betere integratie van regio's die geografisch aan de periferie van de Gemeenschap liggen

- Op de voornaamste weg Peloponnesus-Joegoslavische grens:

- Inofita—Schimatari (Griekenland)

- Ritsona—Thivai (Griekenland)

- Solomos—Nemea (Griekenland)

- Op de voornaamste spoorlijn Athene—Thessaloniki—Idomeni (grens):

- Sfingas—Aliartos (Griekenland)

- Tithorea—Domokos—Larissa (Griekenland)

- Thessaloniki—Idomeni (Griekenland)

- Op de voornaamste Noord-Zuid-route in Ierland:

- rondweg Dunleer (Ierland)

- Op de voornaamste transitowegen op het Iberisch schiereiland:

- Irun - N 620 (E 82) naar Portugal — rondweg Tordesillas (Spanje)

- Porto - IP 4 (E 801) Spaanse grens — Paredes — Peñafiel (Portugal).

Andere projecten

- Haven van Oostende — werkzaamheden in verband met de aanleg van een nieuwe laadbrug voor voertuigen (België)

- Studie en voorbereidende werkzaamheden voor het project ter verbetering van de Brenner-as tussen de Bondsrepubliek Duitsland en Italië via Oostenrijk (Italië).

Artikel 2

1. De financiële bijstand van de Gemeenschap die krachtens deze verordening wordt toegekend voor de overeenkomstig deze verordening geselecteerde projecten, mag niet meer bedragen dan 25 % van de totale kosten van ieder project of van de voor bijstand in aanmerking komende fase van het project. De bijstand kan worden verhoogd tot maximaal 50 % indien er studies worden uitgevoerd ter voorbereiding van de bouwwerkzaamheden.
2. In geen geval mogen de bijdragen uit alle communautaire bronnen meer dan 50 % van de totale kosten van een project bedragen.
3. Er kan een voorschot van ten hoogste 40 % van de communautaire bijdrage worden uitbetaald om de uitvoering van een project te versnellen.
4. Voor het verlenen van de in artikel 1 genoemde financiële bijstand van de Gemeenschap, neemt de Commissie, in overleg met de betrokken Lid-Staten en met inachtneming van de noodzakelijk geachte bedragen, de nodige maatregelen voor de toepassing van deze verordening.

Artikel 3

1. Indien een project waarvoor financiële bijstand is verleend, niet volgens plan wordt uitgevoerd, of indien aan de gestelde voorwaarden niet wordt voldaan, kan de financiële bijstand bij beschikking van de Commissie worden verminderd of ingetrokken.

Ten onrechte uitgekeerde bedragen moeten door de betrokken begunstigde binnen twaalf maanden na de datum van

kennisgeving van de beschikking aan de Gemeenschap worden terugbetaald.

2. Onverminderd de door de Lid-Staten overeenkomstig de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen verrichte controles en onverminderd artikel 206 bis van het Verdrag en op grond van artikel 209, onder c), van het Verdrag uitgevoerde controles, worden door de bevoegde instanties van de betrokken Lid-Staat en door personeelsleden van de Commissie of andere daartoe door de Commissie gemachtigde personen verificaties ter plaatse of onderzoeken verricht betreffende de projecten waarvoor financiële bijstand wordt verleend. De Commissie stelt termijnen vast voor het uitvoeren van deze verificaties en stelt vooraf de betrokken Lid-Staat hiervan op de hoogte om alle nodige medewerking te krijgen.

3. Deze verificaties ter plaatse of onderzoeken betreffende de werkzaamheden waarvoor financiële bijstand wordt verleend, zijn bedoeld om vast te stellen:

- a) of de administratieve methoden in overeenstemming zijn met de communautaire voorschriften;
- b) of bewijsstukken voorhanden zijn en of deze in overeenstemming zijn met de projecten waarvoor financiële bijstand wordt verleend;
- c) op welke wijze de werkzaamheden worden uitgevoerd en geverifieerd;
- d) of de uitvoering van de projecten in overeenstemming is met de voorwaarden waarop financiële bijstand werd verleend.

4. De Commissie kan betaling van de bijstand schorsen, indien uit een controle blijkt dat zich onregelmatigheden hebben voorgedaan of dat een belangrijke wijziging in de aard of de wijze van uitvoering van het project werd aangebracht zonder dat daarvoor de goedkeuring van de Commissie is gevraagd.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 22 december 1986.

Voor de Raad
De Voorzitter
G. SHAW

BIJLAGE

DOELSTELLINGEN EN CRITERIA VOOR EEN COMMUNAUTAIR INFRASTRUCTUURBELEID OP MIDDELLANGE TERMIJN

I. DOELSTELLINGEN

Het coördineren en stimuleren van infrastructuurprojecten van communautair belang, ten einde in de Gemeenschap moderne en efficiënte vervoersnetten tot stand te brengen die voldoen aan de reële behoeften aan vervoersmogelijkheden op Europees niveau op de belangrijkste communautaire verbindingswegen. Het infrastructuurbeleid moet deel uitmaken van het gemeenschappelijk vervoerbeleid en van het beleid tot versterking van de economische en sociale samenhang van de Gemeenschap.

Los van de vraag of dit beleid ook op havens en luchthavens betrekking dient te hebben, moeten de activiteiten van de Gemeenschap gericht zijn op:

- opheffing van knelpunten,
- integratie van gebieden die door land ingesloten zijn of aan de periferie van de Gemeenschap liggen,
- vermindering van de met het transitoverkeer verband houdende kosten in samenwerking met de eventueel betrokken derde landen,
- verbetering van de verbindingen in de corridors die een zeetraject omvatten,
- het tot stand brengen van verbindingen met een hoog verkeersafwikkelingsniveau tussen belangrijke stedelijke centra, met inbegrip van zeer snelle spoorverbindingen.

II. CRITERIA

Bij de beoordeling van de vraag of vervoersinfrastructuurprogramma's voor steun van de Gemeenschap in het kader van het programma op middellange termijn in aanmerking komen, moeten los van de vraag in welke vorm dit precies dient te gebeuren, de volgende criteria worden gehanteerd:

- het belang dat het project voor de Gemeenschap vertegenwoordigt in het licht van de bijdrage die het levert tot de verwezenlijking van de bovenvermelde algemene en operationele doelstellingen. Tot de in aanmerking te nemen factoren moeten worden gerekend:
  - de omvang van het huidige of potentiële intracommunautaire internationale verkeer,
  - de omvang van het verkeer van de Gemeenschap met derde landen op de as waarop het project betrekking heeft,
  - de mate waarin het project bijdraagt tot de totstandkoming van een homogeen en evenwichtig communautair net dat is aangepast aan de huidige en toekomstige behoefte aan vervoersmogelijkheden;
- de sociaal-economische rentabiliteit van het project;
- de samenhang van het project met andere communautaire maatregelen uit hoofde van het gemeenschappelijk vervoersbeleid of ander beleid van de Gemeenschap en met andere nationale maatregelen die in de nationale vervoersinfrastructuurplannen en -programma's als prioritair worden aangemerkt.